

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAß

INFO!

De moskee

La mosquée

Wie Turkije bezoekt zal ongetwijfeld geconfronteerd worden met de vaak prachtige versierde en monumentaal gebouwde moskeeën. De naam moskee is een westerse verbastering van het Arabische woord 'Masjid', dat nog duidelijk is te herkennen in de Turkse naam voor een kleine moskee: de 'mescit'. De 'cami' (verzamelplaats) is er niet voor de individuele godsdienst beoefeningen, maar voor de grote gemeenschappelijke bijeenkomsten op de Islamitische rustdag. Van zo'n 'vrijdagsmoskee' is vaak een waar kunstwerk gemaakt, waardoor veel cami's bezienswaardigheden zijn. De moslims kunnen echter in principe overal bidden op de voorgeschreven tijden. Een kleedje en een kleine ruimte zijn al voldoende. Als u goed om u heen kijkt, vindt u mescits op busstations, luchthavens en zelfs langs de weg.

De moskee heeft meestal een koepeldak, evenals de bijgebouwen. Naast de moskee staat de minaret met een trans waarop de 'muezzin' de gelovigen oproept tot het gebed. Deze oproep wordt om praktische redenen tegenwoordig via een bandopname gedaan. De gelovigen worden vijf maal per dag opgeroepen tot het gebed: voor zonsopkomst, in de loop van de ochtend, vlak na het middaguur, voor zonsopgang en 's avonds laat.

Via een ingangspoort betreedt u de binnenplaats. Er zijn bomen, schaduwrijke zitplaatsen en een fontein. Daar reinigt de moslim zich en betreedt vervolgens de moskee. De ruimte is geheel belegd met tapijten en de versieringen langs de wanden bestaan uit gekalligrafeerde teksten en arabesken, ingelegd

in mozaïek of aangebracht op tegels. Kroonluchters hangen aan het plafond en het daglicht werpt zijn stralenbundels door sfeervol bewerkte ramen op de kleurrijke tapijten.

Men vindt nooit afbeeldingen van levende wezens in de moskee. De Koran verbiedt namelijk afbeeldingen van de natuur te maken, omdat nabootsing van de schepping als godslastering wordt beschouwd. Alle ornamenten worden aangebracht in kleurrijke geometrische motieven.

Elke moskee heeft een gebedsnijs (mihrab) die is aangebracht in de richting van Mekka en een islamitische preekstoel (minber).

De voorganger (imam) is geen beroepsgeestelijke, maar een man die bekend is met geloofszaken, groot respect geniet in de gemeente en door de moslims zelf is gekozen.

U kunt zelf een bezoek brengen aan een moskee, mits u zich aan enige regels houdt. U dient uw schoenen uit te trekken en buiten de moskee te laten staan. Knieën en schouders moeten zowel bij de mannen als bij de vrouwen bedekt zijn. Vrouwen dienen echter ook nog een hoofddeuk te dragen. Als bezoeker van een moskee dient u zelf ook met enige eerbied te handelen: te vrijmoedige vakantiekleiding wordt niet gewaardeerd. Fotograferen is toegestaan, vaak ook in de moskee.

Ceux qui visitent la Turquie seront sans aucun doute confrontés aux nombreuses mosquées monumentales joliment décorées. Le nom mosquée est un dérivé occidental du mot arabe 'Masjid' qui est encore clairement reconnaissable dans le nom turc pour une petite mosquée: le Mescit.

Le « cami » (lieu de rassemblement) n'existe pas pour la pratique de religion des personnes individuelles, mais pour les grandes réunions publiques sur la journée de repos islamique. Souvent, une telle 'mosquée du vendredi' est transformée en une véritable œuvre d'art, d'où le fait que beaucoup de « cami » sont devenues des curiosités. Les musulmans peuvent, en principe, prier n'importe où, mais aux heures prescrites. Un tapis et un petit espace suffisent pour prier. Si vous regardez bien autour de vous, vous trouverez des mescits dans les gares de bus, des aéroports et même le long de la route.

La mosquée dispose généralement d'un dôme et d'annexes. A côté de la mosquée se trouve le minaret où le muezzin appelle les fidèles à la prière. Cet appel se fait de nos jours, pour des raisons pratiques, par un enregistrement. Les fidèles sont appelés cinq fois par jour pour la prière: avant le lever du soleil, durant la matinée, juste après midi, avant le coucher du soleil et tard le soir.

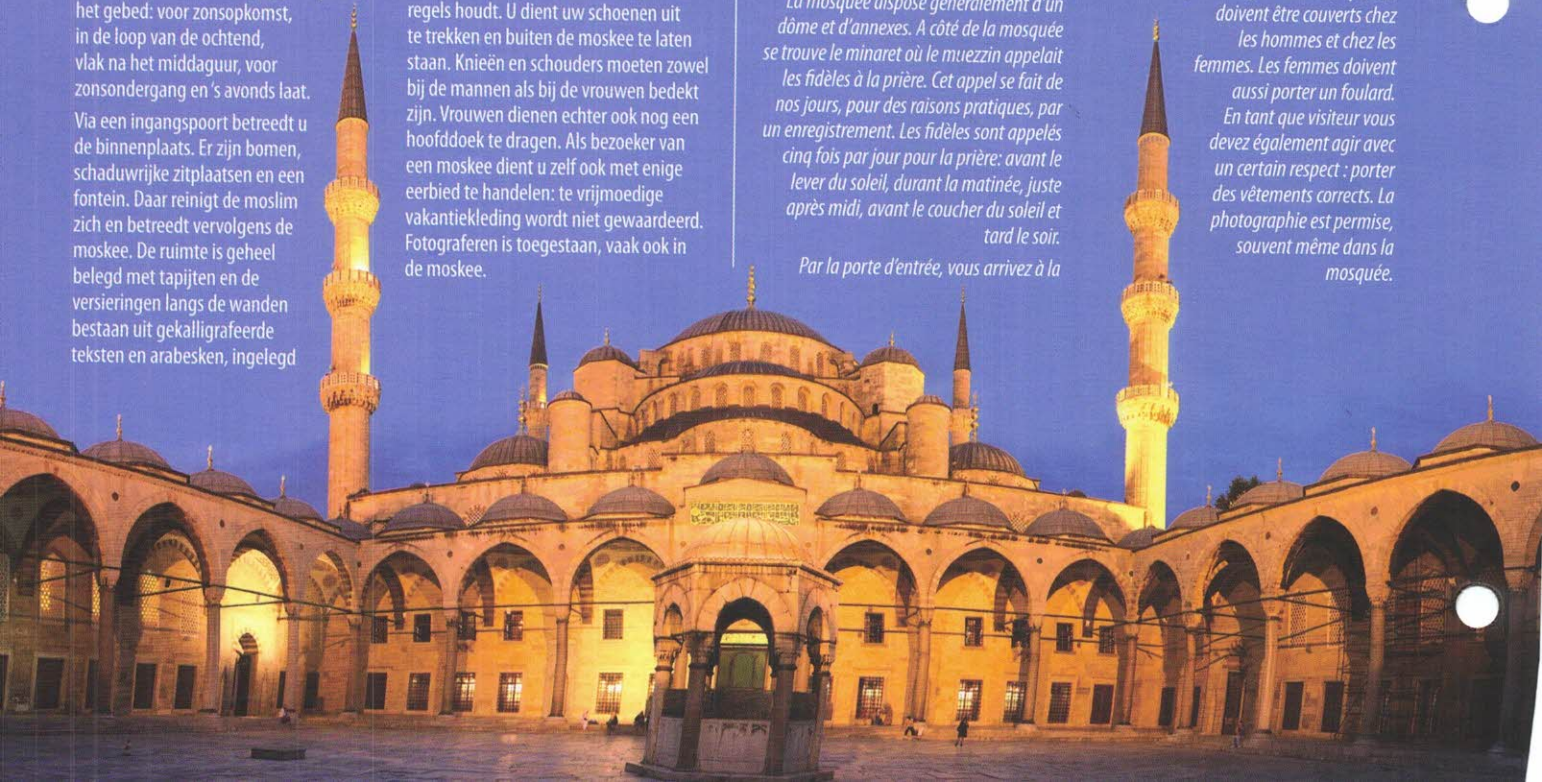
Par la porte d'entrée, vous arrivez à la

place intérieure. Il y a des arbres, des coins ombragés et une fontaine. Le musulman s'y purifie, et entre ensuite dans la mosquée. L'espace est entièrement recouvert de tapis et les décorations sur les murs sont constituées de textes calligraphiques et d'arabesques, incrustés dans les mosaïques ou appliqués sur des carrelages. Des lustres pendent au plafond. A travers les fenêtres, la lumière rayonne sur les tapis colorés.

On ne trouve jamais d'images d'êtres vivants dans la mosquée. Le Coran interdit l'imitation d'images de la nature, parce que l'imitation de la création est considérée comme un blasphème. Tous les ornements sont faits dans des motifs géométriques colorés. Chaque mosquée a une niche de prière (mihrab) dirigée vers la Mecque et une chaire à prêcher islamique (minber).

L'imam n'est pas un professionnel spirituel, mais un homme qui connaît bien les questions de foi, qui jouit d'un grand respect dans la communauté.

Vous pouvez visiter une mosquée, si vous suivez quelques règles. Il faut enlever vos chaussures et les laisser devant la mosquée. Les genoux et les épaules doivent être couverts chez les hommes et chez les femmes. Les femmes doivent aussi porter un foulard. En tant que visiteur vous devez également agir avec un certain respect: porter des vêtements corrects. La photographie est permise, souvent même dans la mosquée.

Feestdagen

De twee belangrijkste religieuze feestdagen vallen op de data die door de Islamitische kalender bepaald wordt, gebaseerd op de stand van de maan.

Şeker Bayramı ofwel Suikerfeest

Şeker Bayramı wordt gehouden om de afsluiting te vieren van de Ramadan. Na de "vastenmaand" wordt er zeer veel zoetheid genuttigd zoals baklava of kadayif en krijgen de kinderen veel snoep en geld.

Kurban Bayramı ofwel Offerfeest

Het offerfeest duurt 4 dagen. Tijdens dit feest worden er op grote schaal door mensen die het kunnen betalen schapen ritueel geslacht om deze onder andere met de armen te delen. Hier komt de Koran aardig overeen met de Bijbel, denkt u aan het verhaal waarin Abraham zijn eigen zoon wil offeren.

Andere jaarlijks terugkerende feesten zijn:

1 januari	Yılbaşı - Nieuwjaar
23 april	Çocuk Bayramı - Kinderfeest
19 mei	Gençlik ve Spor Bayramı - Dag van de Jeugd en Sport
30 augustus	Zafer bayramı - Overwinningsfeest
29 oktober	Cumhuriyet Bayramı - Dag van de Republiek

Jours Fériés

Les deux jours fériés religieux les plus importants tombent à des dates qui sont déterminées par le calendrier islamique, basé sur la position de la lune

Şeker Bayramı ou la fête de la rupture du jeûne

Şeker Bayramı est organisé pour célébrer la fin du Ramadan. Après le «mois de jeûne», on mange beaucoup de sucreries comme: baklava ou kadayif, les enfants reçoivent plein de cadeaux et d'argent.

Kurban Bayramı ou la fête du sacrifice

La fête du sacrifice dure quatre jours. Pendant cette fête, la plupart des gens (qui peuvent se le permettre) sacrifient des moutons afin de les partager, notamment avec les pauvres. Ici, le Coran et la Bible

Autres fêtes annuelles:

1er janvier	Yılbaşı - Nouvel An
23 avril	Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı - Fête de la Souveraineté Nationale et de l'Enfance
19 mai	Gençlik ve Spor bayramı - Journée de la jeunesse et des sports
30 août	Zaferbayramı - La fête de la Victoire
29 octobre	Cumhuriyet Bayramı - Fête de la République

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAß

INFO!

Taal

Het Turks is van oorsprong een Turco-Tartaarse taal, afkomstig uit Mongolië. De huidige Turkse taal werd samengesteld uit het zogenoemde 'boerenturks', het 'middelturks' en het Osmaans-turks, dat veel Arabische en Perzische woorden heeft overgenomen. Tot 1928 werd de Turkse taal in sierlijke Arabische tekens geschreven. Atatürk voerde het Latijnse schrift in, aangevuld met enkele lettertekens voor speciale Turkse klanken. Over de gehele wereld genomen wordt het Turks door ongeveer 200 miljoen mensen gesproken. In de toeristische gebieden spreken de mensen vaak ook Duits, Engels of Frans.

Langue

Le turc est d'origine une langue altaïque, émanant de la Mongolie.

La langue turque actuelle est composée du soi-disant «turc paysan», du «turc moyen» et du «turc-ottoman», qui a repris beaucoup de mots arabes et persans. Jusqu'en 1928, la langue turque était écrite en caractères arabes ornés. Atatürk a introduit l'alphabet latin en ajoutant certains caractères spéciaux pour les sons turcs. Dans le monde entier, le turc est parlé par environ 200 millions de personnes. Dans les zones touristiques, les gens parlent souvent l'allemand, l'anglais ou le français.

Turks leren...

Ja	Evet (ewwet)	Dichtbij	Yakın (jakken)
Nee	Hayır (hajer)	Ver	Uzak (oezak)
Alstublieft	Lütfen (lutvèn)	Warm	Sıcak (sedzjak)
Dank U	Mersi (merci)	Koud	Soğuk (sohoek)
Goedemorgen	Günaydın (ghunaaiden)	Vol	Dolu (doloe)
Goedemiddag	Tünaydın (tunaaiden)	Leeg	Boş (bosj)
Goedenavond	İyi Akşamlar (ieji aksjamlar)	Gemakkelijk	Kolay (kollaai)
Hoe maakt u het	Nasılsınız (nasselsenes)	Moelijk	Zor (zor)
Heel goed	Çok iyi (tzjok ieji)	Zwaar	Ağır (aher)
Groot	Büyük (bujuk)	Licht	Hafif (haffif)
Klein	Küçük (kutujuk)	Open	Açık (atzjek)
Vroeg	Erken (erkèn)	Dicht	Kapalı (kapalle)
Laat	Geç (ghetzi)	Juist	Doğru (dohroe)
Goedkoop	Ucuz (oetzjoes)	Verkeerd	Yanlış (janlesj)
Duur	Pahalı (pahale)	Oud	Eski (eski)

Apprendre le turc...

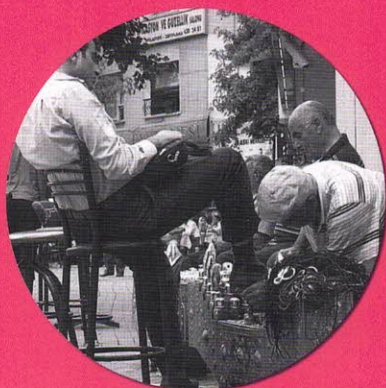
Oui	Evet (évètt)	Près de	Yakın (yaken)
Non	Hayır (hayer)	Loin de	Uzak (ouzak)
s.v.p.	Lütfen (lutfèn)	Chaud	Sıcak (sedjak)
Merci	Mersi (merci)	Froid	Soğuk (sohouk)
Bonjour	Günaydın (gunaayden)	Plein	Dolu (dolou)
Bonjour (midi)	Tünaydın (tunaayden)	Vide	Boş (boch)
Bonsoir	İyi Akşamlar (iyi akchamlar)	Facile	Kolay (kolay)
Comment allez-vous?	Nasılsınız (nassilsinis)	Difficile	Zor (zor)
Très bien	Çok iyi (tchok iyi)	Lourd	Ağır (aher)
Grand	Büyük (buyuk)	Leger	Hafif (haffif)
Petit	Küçük (kutujuk)	Ouvert	Açık (atchek)
Tôt	Erken (erkèn)	Fermé	Kapalı (kapale)
Tard	Geç (getch)	Vrai	Doğru (dohrou)
Bon marché	Ucuz (oudzouz)	Faux	Yanlış (yanlesh)
Cher	Pahalı (pahale)	Vieux	Eski (eski)

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAB

INFO!

Het straatbeeld in Turkije

De buitenlandse bezoeker zal gefascineerd om zich heen kijken als hij de levendige straten, de drukke bazaars en de vele verkopers en kopers voor het eerst aanschouwt. De Nederlandse woordenschat van de verkopers beperkt zich tot 'alle machtig, tachtig, prachtig' en 'kijken, kijken niet kopen...'

Vooraf in de stad hebben de schoenpoetsers hun vak tot een ware kunst verheven. Zij verklaren dan ook met klem dat rondlopen met ongepoetste schoenen beslist niet kan.

Op de straat hoeken en drukke pleinen staan de kleine wagentjes van sesambroodjes-, amandel- en maisverkopers en de traditionele water- en limonadeventers. Rijk voorzien zijn de winkels en kramen met fruit en groenten.

De 'döner-kebab' wordt door het raam verkocht zoals bij ons het ijs of de patat. In de winkelstraten ziet men de winkelier vaak voor of in zijn winkel bezig met het uitoefenen van zijn beroep, zoals schoenen maken, koper slaan of hout bewerken.

Les rues en Turquie

Le visiteur étranger sera fasciné par les rues et bazars animés, avec les nombreux vendeurs et acheteurs.

Surtout dans la ville, les cirieurs de chaussures ont transformé leur métier en une forme d'art. Ils déclarent catégoriquement que marcher avec des chaussures non polies n'est pas admissible. Aux coins des rues et sur les places, vous trouverez les petits chariots avec des petits pains au sésame, des vendeurs

d'amandes ou maïs.

Egalement par tradition, de l'eau et de la limonade. Les magasins sont richement achalandés de fruits et de légumes.

Le « döner-kebab » est vendu par la fenêtre comme les glaces ou les frites chez nous.

Dans les rues, vous apercevrez souvent le détaillant dans son magasin, exerçant sa profession, telle que la fabrication de chaussures, le travail du cuivre ou du bois.

Koffiehuis

Zowel in grote als in kleine plaatsen ziet men de Turkse koffiehuisen. Voor het koffiehuis is meestal een schaduwrijk terras, dat uitsluitend door mannen wordt bevolkt. De stoelen zijn dikwijls zo gammel, dat het lijkt alsof ze al een mensenleven meegaan. De bezoekers drinken er hun glaasje thee of een kleine Turkse koffie. De tafels zijn altijd leeg, omdat naar Turks gebruik de lege glazen en kopjes onmiddellijk worden opgehaald. Meestal staat de televisie aan. Vooral de oudere mannen gebruiken er de waterpijp.

Café

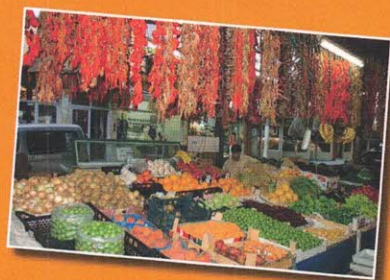

Aussi bien dans les grandes villes que dans les petits villages, on aperçoit des maisons de café. Uniquement les hommes occupent la terrasse ombragée. Les chaises sont souvent dans des états pitoyables, au point qu'on pense qu'elles ont déjà plusieurs vies. Les visiteurs y boivent un verre de thé ou un petit café turc. La coutume turque veut que l'on ne laisse pas de verre vide sur la table. La plupart du temps la télé est allumée. Surtout les hommes âgés utilisent la chicha.

Markt

ANTALYA

Dagelijks: Op verschillende plaatsen in de stad.

Alanya

Vrijdag: Bij het dolmuşstation in het centrum van Alanya. Schuin tegenover het PTT-kantoor, tussen de hoofdstraat en de 25-meter weg.

Zondag: Echte boerenweekmarkt tussen de 25-meter weg en de ringweg. Via de rotonde bij het Atatürk-standbeeld landinwaarts, bij de rotonde oversteken.

Dinsdag: Achter het Anatolia ziekenhuis

Konakli

Woensdag: In het centrum, net achter de hoofdweg.

Manavgat

Maandag: In het stadscentrum, op 500 meter van het dolmuşstation.

Donderdag: 300 meter achter de hoofdstraat.

Side

Zaterdag: Tegenover de grote Moskee buiten het centrum.

Belek

Zaterdag: In het centrum

Kadriye

Dinsdag / Zondag: Nabij het centrum

Kemer

Maandag / Dinsdag: In het centrum

BODRUM

Dinsdag: In het stadscentrum

Turgutreis

Zaterdag: Op het Turgutreis plein

Yalikavak

Donderdag: In het centrum

Milas

Dinsdag: In het stadscentrum

Gümbet

Zondag: In het stadscentrum

MARMARİS

Dinsdag / Donderdag: In het centrum

İçmeler

Woensdag: In het centrum

Marché

La population locale achète surtout les fruits et légumes sur les marchés locaux. Mais vous pouvez y acheter également des épices et différentes sortes de thé ainsi que des vêtements... Attention aux imitations.

ANTALYA

Quotidien: A plusieurs endroits de la ville.

Alanya

Vendredi: Près de la gare des dolmuş au centre d'Alanya. En face de la poste, proche de la rue principale.

Dimanche: Un vrai marché de paysans. Se trouve proche du ring. Traversez la rotonde près de la statue d'Ataturk, passez devant l'école et suivez la rue sur votre gauche.

Mardi: Derrière l'hôpital Anatolie

Konakli

Mercredi: Au centre-ville, derrière la rue principale.

Manavgat

Lundi: Au centre ville, à 500m de la gare des dolmuş.

Jeudi: 300m derrière la Diş-Banque dans la rue principale.

Side

Samedi: En face de la grande Mosquée de Side

Belek

Samedi: Au centre-ville

Kadriye

Mardi / Dimanche: Près du centre

Kemer

Lundi / Mardi: Au centre-ville

BODRUM

Turgutreis

Samedi: Sur la grande place de Turgutreis.

Yalikavak

Jeudi: Au centre-ville.

Milas

Mardi: Au centre-ville.

Gümbet

Dimanche: Au centre-ville.

MARMARİS

Mardi / Jeudi: Au centre-ville de Marmaris.

İçmeler

Mercredi: Au centre-ville.

Levenswijze

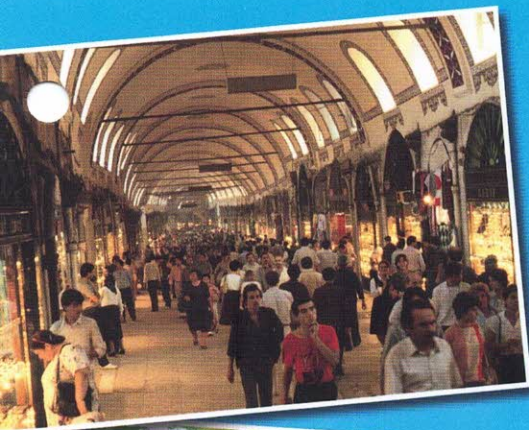
Er is geen algemeen alles omvattend beeld te geven van het Turkse leven, daarvoor is het land te groot en te verschillend per regio. Bovendien verschillen stad, dorp, platteland en badplaats enorm. Meestal wordt het straatbeeld bepaald door de Turkse mannen, die de contacten met de buitenwereld nog voor een groot deel bepalen. Vrouwen die zich op straat begeven zijn, vooral in het binnenland, gepast gekleed. Volgens islamitische gewoonten mag zij zich niet 'verleidelijk' gedragen: Zo min mogelijk bloot laten zien en in het openbare leven terughoudend gedragen tegenover mannen. In de steden is dat allang verleden tijd en zijn de vrouwen modern gekleed en onderscheiden zich uiterlijk niet van de 'Europese stijl'. Deze verandering is in eerste instantie ingezet door Atatürk, maar vooral de laatste jaren door de tv, het toerisme en de terugkerende gastarbeiders met hun familie.

Om economische redenen werken vrouwen van oudsher mee. Op het platteland verrichten ze landsarbeid, spinnen en weven; in de steden in de vaak iets meer onzichtbare posities zoals bijvoorbeeld in keukens, hotels en kantoren. Vooruit komen, iets opbouwen; daar heeft men heel veel voor over.

Ongetrouwd of getrouwd, een bepaalde afstand is verplicht om geroddel en familieschande te voorkomen. Vooral op het platteland komt het gearrangeerde huwelijk (uithuwelijken) nog voor, maar ook daar wordt de mening van beide partijen steeds belangrijker. In de grotere steden maakt men meestal zelf de keuze, hoewel instemming van beide families en ook de benadering via de families gebruikelijk is.

De Turkse gastvrijheid is om verlegen van te worden, dat zult u ongetwijfeld tijdens uw vakantie bemerken. Theedrinken, appelthee en nog eens thee, dan hapjes,

vervolgens moet u mee naar huis om alles te bewonderen (vooral hun familie) en mee te eten. Eenmaal binnen bij de familie zou het zeer beledigend zijn als u niet mee zou eten als het u aangeboden wordt. Kijk wel uit: dit eten is vaak vetter dan wij gewend zijn.

Mode de vie

Il va de soi que nous ne saurons pas vous donner une image complète de la vie turque, car le pays est trop grand et les régions sont trop différentes. Par ailleurs, il y a également d'énormes différences entre la ville, le village, la campagne ou une station balnéaire. A la campagne, les rues sont pour la plupart du temps dominées par les hommes. Les femmes qui sortent ici dans les rues, sont habillées convenablement. Selon la coutume musulmane, elles ne peuvent pas provoquer, elles doivent faire preuve de retenue en public envers les hommes. Dans les villes, il y a longtemps que les femmes s'habillent moderne et distinguées et ont un style européen.

Ce changement a été introduit en premier par Atatürk, mais a été influencé surtout ces dernières années par la télévision, le tourisme et le retour des travailleurs migrants et leurs familles.

Depuis tout temps les femmes travaillent et ce pour des raisons économiques. A la campagne elles s'occupent de l'agriculture, de la filature et du tissage; dans les villes, la plupart travaillent à des postes peu visibles comme les cuisines, les hôtels et les bureaux.

Célibataire ou mariée, une certaine distance est obligatoire afin d'éviter les rumeurs et la honte familiale. Le mariage arrangé est encore de coutume à la campagne, mais se perd tout doucement. Dans les villes, on peut choisir soi-même, il faut le consentement des familles concernées car le rapprochement entre familles est important.

L'hospitalité turque est énorme. Boire du thé, du thé à la pomme, encore du thé, ensuite vous serez invités à faire connaissance avec la famille. Une fois que vous serez dans la maison, vous devrez prendre le repas, refuser est considéré comme une offense.

Turkse Keuken

De voortreffelijke nationale keuken is de vierde op de wereldranglijst!
De koks in Turkije weten 'veel' te maken van 'weinig'.

Het Turkse ontbijt bestaat doorgaans uit brood, boter, pittige witte kaas, olijven, jam of honing en een kopje thee. Tijdens de lunch worden bij het brood warme gerechten gegeten. Dit is vooral in de zomer de belangrijkste maaltijd; 's avonds volgt dan een licht souper. Soms volgt in de avonduren nog een tweede zware maaltijd.

De restaurants zijn meestal van 's morgens vroeg tot 's avonds laat geopend. U kunt natuurlijk vanaf de menukaart bestellen; vaak nodigt men u ook uit om de gerechten in de koelvitriines aan te wijzen. Daarnaast zijn er ook restaurants die gespecialiseerd zijn in kant- en klare maaltijden. Bij de ingang staan grote bakken met soep, rijst en gerechten van groenten en vlees. Deze bakken worden op temperatuur gehouden d.m.v. warm water; direct nadat u een keuze heeft gemaakt kunt u beginnen met de maaltijd.

De keuze aan voorgerechten (meze) is meestal bijzonder groot. Wekt u de eetlust bijvoorbeeld eens op met börek, bladerdeeg in alle soorten en maten met

een hartige vulling van kaas en peterselie, of met turşu, in het zoetzuur gezette groente. Een bijzondere lekkernij is de sarma, een met rijst gevuld wijnblad dat warm of koud wordt gegeten. Andere gevulde groenten worden dolma genoemd. De meest geserveerde soepen zijn domates çorbası (tomatensoep) en mercimek çorbası (linzensoep).

De salades worden in Turkije altijd vóór de hoofdmaaltijd opgediend. Meestal is zo'n salade niet veel meer dan een bord met gewassen en gesneden groenten (söğüş), maar u treft in deze categorie ook voorbeelden aan van de Turkse haute cuisine, zoals çoban salatası (herderssalade met tomaten, komkommer, olijven en Spaanse peper), cacık (yoghurt met

geraspte komkommer en knoflook) en tarama (een pasta van rode kaviaar, yoghurt en knoflook).

Op veel plaatsen ziet u het verticaal ronddraaiende spit van de döner kebab, de Turkse shoarma. Plakjes mager lamsvlees worden samen met kleine hoeveelheden spek en gekruid gehakt gegrild, waarna er verrukkelijke reepjes van worden afgesneden. Het lekkerst is dit 'ronddraaiende vlees' als het wordt geserveerd als Bursa kebab: de reepjes worden dan op een bodem van brood gelegd en overgoten met een tomatensaus, yoghurt en gesmolten boter. Een andere beroemde Turkse specialiteit is de şiş kebab, een spies met stukjes lamsvlees, geroosterd boven een houtskoolvuurtje, dat wordt opgediend met veel peterselie.

Als u van zoetigheid houdt, zult u zeker de Turkse nagerechten (tatlı) niet snel vergeten. De alom verkrijgbare baklava is een stuk luchtig bladerdeeg, dat drijft in een zoete siroop. Soms voegt men stukjes walnoot of gemalen pistachenootjes toe.

ETEN

Misschien bij u niet zo bekend, echter culinaire fijnproevers rekenen de Turkse keuken tot een van de beste ter wereld en ze zal zeker ook voor u een aangename verrassing zijn. De Turkse keuken is gebaseerd op zuivere kwaliteit, die verkregen wordt door uitsluitend verse producten te gebruiken. Houdt er echter ook rekening mee dat veel eten wordt bereid met olijfolie en dat het raadzaam is veel brood bij het eten te nuttigen. Het is Turkije gebruikelijk dat lege bordjes en glazen direct worden weggehaald. Bij de kleinere restaurantjes, "lokanta" kunt u vaak de gerechten aanwijzen in de vitrine waar ze uitgesteld staan.

La Cuisine Turque

L'excellente cuisine nationale est la quatrième dans le monde! Les cuisiniers Turc savent faire «beaucoup» avec «peu».

Le petit-déjeuner turc est généralement constitué de pain, beurre, fromage blanc épicé, des olives, de la confiture ou du miel et une tasse de thé.

Pendant le déjeuner, vous pourrez manger des plats mijotée avec du pain. Et surtout en été, le repas principal; Un souper léger. Parfois, le soir, un deuxième repas.

Les restaurants sont généralement ouverts tôt le matin jusqu'en fin de soirée. Bien sûr, vous pouvez commander à partir du menu; mais vous pouvez également pointer du doigt ce que vous voulez manger dans les frigos vitrines.

Il ya aussi des restaurants spécialisés dans les plats cuisinés. A l'entrée, il ya de grandes casseroles à soupe, du riz et des plats de légumes et de viande. Ces conteneurs sont conservés chaud au moyen d'eau chaude contenue sous les plats; immédiatement après que vous avez fait votre choix, vous pouvez commencer le repas.

Le choix d'entrées (mezzés) est généralement très vaste. Vous pourrez commencer avec des Borek, pâtisserie

de toutes formes et tailles avec un remplissage savoureux de fromage et de persil, ou Tursu différent légume aigre-doux (cornichons, carottes,...). Le sarma est une délicatesse c'est une feuille de vigne farcie avec du riz qui se mange chaud ou froid. D'autres légumes farcis sont appelés dolma.

Les soupes; La plupart du temps tomates corbasi (soupe de tomate) et mercimek corbasi (soupe de lentilles).

Les salades sont toujours le repas principal servi en Turquie. Habituellement, une salade n'est pas beaucoup plus qu'une assiette de légumes lavés et coupés (soğuş), mais il y a d'autres salade turque, tels que coban salatasi (la salade du berger avec des tomates, concombres, olives et piment) cacik (yaourt

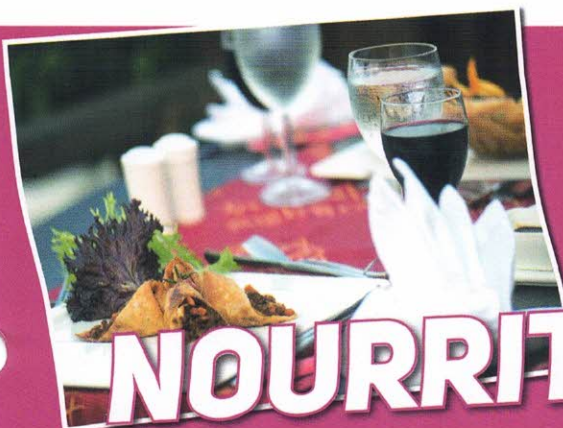

au concombre râpé et l'ail) et tarama (une pâte de caviar rouge, yaourt et l'ail).

Dans de nombreux endroits, vous pouvez voir le "doner" viande en broche verticale c'est le kebab turc. Tas de tranches d'agneau et de viande hache mis l'une sur l'autres qui sont après la cuisson coupées en délicieuses fine tranches. Les plus savoureux c'est le Bursa kebab; Les fines bandes de viande sont placés sur une couche de pain et surmonté d'une sauce tomate, yaourt et le beurre fondu.

Une autre célèbre spécialité turque est le kebab sis, brochettes avec des morceaux d'agneau rôti au feu de charbon de bois, servi avec beaucoup de persil.

Si vous aimez les bonbons, desserts, vous ne serez pas prêt d'oublier les sucreries et pâtisseries turque. Largement disponible baklava c'est une patte feuilleté farcie de morceaux de noix ou pistaches concassées, flottant dans un sirop sucré.

NOURRITURE

Vous ne le savez peut être pas, mais la cuisine turque est considérée comme une des meilleures au monde. Elle vous plaira certainement. La cuisine turque est basée sur une qualité pure, qu'on obtient uniquement en utilisant des produits frais. Gardez en mémoire, que la plupart des plats sont faits à base d'huile d'olive et consommer beaucoup de pain est conseillé. En Turquie il est de coutume que les plats et verres soient directement débarrassés. Dans les petits restaurants « lokanta », vous pouvez souvent choisir vos plats préparés dans le comptoir frigo.

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAB

INFO!

BOISSONS

La boisson nationale de la Turquie est le thé. Infuser le thé se fait dans les boutiques et les restaurants par le serveur de thé. Le thé noir très fort est servi dans d'étroits verres allongés en forme de tulipe, le sucre est proposé séparément.

Le café turc a perdu de sa popularité depuis l'effondrement de l'Empire ottoman. Le café de qualité supérieure en provenance du Yémen ne pouvait plus être importé à bas prix. Chaque tasse est préparée individuellement dans une casserole en cuivre et servi dans des tasses de moka. A côté de cela, il y a le Nescafé (café instantané) et dans une moindre mesure, le café filtre.

Une boisson typiquement turque est l'ayran, une boisson désaltérante délicieuse! Ce yaourt salé ressemble au babeurre.

La boisson alcoolisée la plus consommée en Turquie est sans aucun doute le raki (40-50% d'alcool). Ce distillat de jus de raisin épicé d'anis est à comparer avec le pastis français ou l'ouzo grec. Il est servi pur avec un verre d'eau à côté. Ceci permet de diluer

DRINKEN

De nationale drank van Turkije is thee. Het zetten van thee laat men in de winkels en restaurants over aan de theeman. De sterke zwarte thee wordt geserveerd met veel suiker in smalle, langwerpige tulpvormige glaasjes op een onderzettertje.

Waarschijnlijk is de Turkse koffie in populariteit gedaald door de ineenstorting van het Osmaanse rijk. De topkwaliteit koffie uit Jemen kon daarna niet meer goedkoop worden geïmporteerd. Elk kopje wordt apart klaargemaakt in een koperen pannetje en geserveerd in mikkakopjes. Het wordt ingeschonken met de koffiedrap en u dient het te laten bezinken alvorens u de koffie drinkt. Daarnaast is er veel oploskoffie en filterkoffie verkrijgbaar.

Een typische Turkse drank is ayran, een uitstekende dorstlesser! Deze gezouten yoghurt-drink lijkt nog het meest op karnemelk.

De alcoholische drank die in Turkije het meest bij de maaltijd gedronken wordt is ongetwijfeld de raki (40 - 50 % alcohol). Dit met anis gekruide destillaat van druivensap is het best te vergelijken met het Franse pastis of de Griekse ouzo. Het wordt puur geserveerd met daarnaast een glas water. Hiermee kunt u de raki aanlengen, waardoor het troebel wit wordt en zoeter van smaak.

Het bekendste bier is de eigen biersoort 'Efes Bira'. Ook merken als Löwenbrau en Tuborg worden in

Turkije gebotteld. In de bars is vaak ook Amstel of Heineken verkrijgbaar.

Als wijnland is Turkije een grote belofte voor de toekomst. Op de wereldranglijst van druivenproducenten neemt het al sinds jaar en dag een plaats in bij de eerste tien (waarschijnlijk een erfenis uit de Byzantijnse tijd), maar tot voor kort werd maar 2% verwerkt tot wijn. De laatste jaren worden steeds meer en betere wijnen geproduceerd. De beste gebieden bevinden zich in Thracië, Marmora, de Egeïsche kust en zuidoost Anatolië.

De vollere rode wijnen kunnen zich meten met de betere soorten uit Frankrijk en Italië. De Trakya is een dieprode droge wijn met veel tannine in de stijl van Chianti en datzelfde geldt ook voor de prestigieuze Buzbağ uit Oost-Anatolië. Veel andere rode wijnen lijken sterk op Beaujolais. Het zijn jonge, fruitige paarsachtig gekleurde wijnen. Deze wijnen worden meestal in de restaurants geserveerd. Tot deze categorie behoren Kavaklıdere (Ankara), Peribaca (van de vulkanische bodem van Cappadocië) en Doluca (Egeïsche kustgebieden; de topwijnen heten 'Villa Doluca' en de duurste heeft de aanduiding 'Antik').

Een goede droge witte wijn is Çankaya. De witte Çankaya is groene wijn, lekker fris.

Inmiddels misschien al wat dorstig geworden?

Serefe! (proost)

le raki, ce qui le rend trouble et adoucit le goût.

La bière la plus connue est la «Efes Bira» mais des marques telles que Löwenbrau et Tuborg sont également embouteillées en Turquie. Dans les bars vous trouverez également de l'Amstel, de l'Heineken etc.....

En tant que pays de vin, la Turquie est prometteuse pour l'avenir. Au point de vue de la viticulture, elle fait partie du top dix (probablement un héritage de l'époque byzantine), mais jusqu'à peu, seulement 2% était destiné à la production de vin. Ces dernières années, on trouve de plus en plus de très bons vins. Les meilleures régions se situent en Thrace, Marmara, la côté Egéenne et la côte sud-est de l'Anatolie.

Les meilleurs crus de vins rouges peuvent facilement rivaliser avec les meilleurs vins de France et d'Italie. Le Trakya est un vin rouge sec avec un taux élevé de tanin, dans le style du Chianti, de même pour le prestigieux Buzbağ d'Anatolie orientale. Les autres vins rouges ressemblent fortement au Beaujolais. Ce sont des vins jeunes, fruités d'une couleur pourpre. Ces vins sont généralement servis dans les restaurants. Cette catégorie comprend Kavaklıdere (Ankara), Peribaca (des sols volcaniques de la Cappadoce) et Doluca (les régions côtières de l'Egée, les meilleurs vins sont appelés «Villa Doluca» et les plus chers ont l'appellation "Antik").

Un bon vin blanc sec est Çankaya.

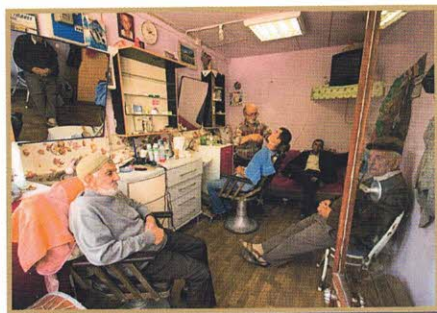
Serefe! (santé)

Berber

Herenkapper

Als man mag er ook worden genoten. Dat realiseren de heren in Turkije al te goed en nemen de tijd om verwend te worden bij de Berber. U krijgt een natscheerbeurt, maar daar blijft het niet bij. Ook de neusen oorharen zullen worden bijgeknipt of weggeschroeid. Na een uitgebreide scheerbeurt krijgt u een relaxing massage.

Berber

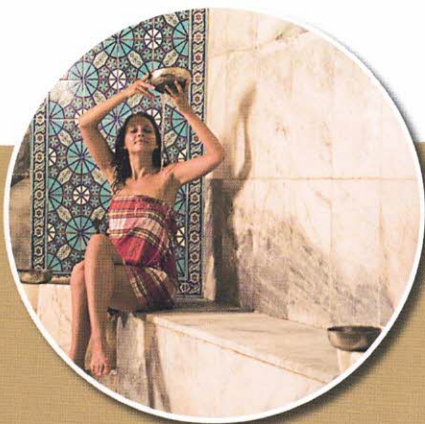
Coiffeur pour homme

L'homme peut également se faire soigner. Les hommes turcs prennent largement le temps d'aller chez le Berber. Outre de rasage, les poils du nez et des oreilles seront également traités. Un massage relaxant termine les soins.

Hamam

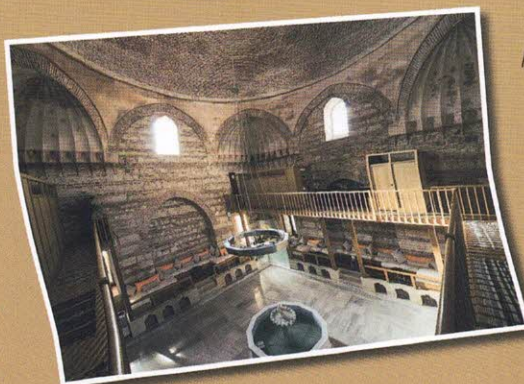
Turks Badhuis

De Islam dringt aan op reinheid, daarom treft u in iedere stad of dorp openbare badhuizen aan (net zoals in Nederland had vroeger niet iedereen stromend water). Hier kunt u zich laten verwennen. In de sauna zal uw huid soepel worden en uw poriën gaan open. Na 10 minuten betreedt u de marmere binnenhof waar u op het marmere plateau gaat liggen. Hier wordt u gescrubd en krijgt u een zeepmassage. Na het afspoelen kunt u ook en oliemassage nemen. U voelt zich er 10 jaar jonger u zult overwegen om nog een bezoek te brengen.

Hammam

Bain Turc

Un des piliers de l'islam est la pureté, c'est pourquoi vous trouverez dans chaque ville et village des maisons de bain publics. A essayer !!!!!. Installer vous sur le marbre du hammam et relaxez-vous. Après 10 min de transpiration la peau est souple les pores s'ouvrent, idéal pour un bon gommage suivi d'un massage au savon. Vous pouvez terminer la séance par un massage à l'huile (payant). Vous en sortirez 10 ans plus jeune et vous y reviendrez durant votre séjour.

Stranden

Het gebied tussen Marmaris en Alanya, aan de zuidkust van Turkije, wordt de Turkse Riviera genoemd. Dit gedeelte van de Middellandse Zee kust beschikt over lange brede zandstranden en is een waar paradijs voor watersportliefhebbers.

De stranden aan de gehele Turkse kust beschikken over voldoende faciliteiten: ligbedden en parasols, maar ook verrukkelijke eettentjes voor uw lunch of diner. U zult in Turkije geen naaktstranden vinden.

Dit past niet in de waarden van de samenleving. Zelfs topless zonnen wordt nog steeds als een rare gewoonte beschouwd.

Past u op met zonnen: u weet zelf hoe gevoelig u bent voor verbranden! Een zonnehoed en zonnecreme is aan te raden.

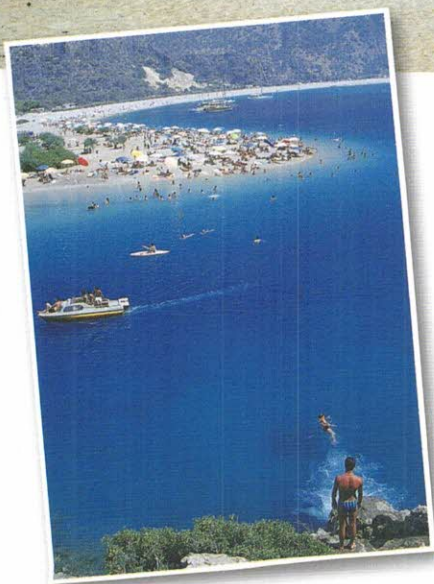

Les plages

La région entre Marmaris et Antalya, sur la côte sud de la Turquie, est appelée la Riviera turque. Cette partie de la côte méditerranéenne dispose de larges plages de sable et est un paradis pour les amateurs de sports nautiques.

Les plages des côtes turques disposent d'équipements adéquats: chaises longues et parasols, mais aussi de délicieux snacks pour le déjeuner ou le dîner. En Turquie, pas de plages nudistes, ceci est interdit de par la religion. Le bronzage «topless» est très mal vu, vous pourriez avoir quelques ennuis sur les plages.

Attention au bronzage; peau sensible aux coups de soleil, n'oubliez pas la protection solaire, pour les promenades un chapeau est très utile !!!!

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAB

INFO!

Flora en Fauna

Turkije kent een grote diversiteit aan planten en dieren en vele klimaatzones

De mediterrane vegetatiezone wordt in dit gebied beheerst door dorre heesterbossen, steeneiken, peper- en jeneverbesboompjes, aleppodennen en cipressen. Van de cultuurgewassen komt de olijfbom verreweg het meest voor. Op de vruchtbare vlaktes zijn ook de vijgenbomen, de druivenranken en de perzik- en citrusbomen talrijk. Direct aan de kust treft men steeds meer katoenstruiken, tabaksplanten en bananenplanten aan.

De dierenwereld langs de kust is opmerkelijk gevarieerd. Het water wordt bevolkt door makrelen, zeebaarzen, dolfijnen, sardines, tonijnen en inktvissen. Verder zijn er zee- en landschildpadden.

Heel talrijk zijn in dit gebied de ooievaars die in september op trektocht gaan richting Afrika. Een veelgeziene 'gast' is ook de mug: een paar glazen raki en de mug zal ver uit uw buurt blijven! Tegen de bergen en de heuvels op lopen wilde schapen en geiten en in de wouden leven nog vossen, wolven en beren. In ieder geval kunt u tijdens uw verblijf kennis maken met de vele 'huisdieren': uiteenlopend

van zijderupsen en bijen tot angorageiten, schapen, paarden, ezels, koeien en kamelen.

De ontbossing en de ongecontroleerde jacht hebben de wildstand sterk teruggebracht. Bij de bescherming hinkt de Turkse overheid op twee gedachten: aan de ene kant wil men het toerisme bevorderen (u kunt als toerist meehelpen door respect te tonen voor de natuur), aan de andere kant onderhoudt men een steeds groter aantal Nationale Parken en natuurreservaten.

Ceci est dû à l'énorme croissance de la population. Dans certaines régions, le climat et l'altitude ont un impact majeur sur la faune et la flore.

La zone de végétation méditerranéenne est dominée dans cette région par des forêts d'arbustes secs, de chênes verts, genévriers, de pins d'Alep et de cyprès. L'olivier est le plus fréquent. Sur les plaines fertiles on trouve aussi de nombreux figuiers, des vignobles ainsi que les agrumes et les pêchers. Dans la région côtière on retrouve le coton, le tabac et les bananiers.

La faune le long de la côte est remarquablement variée.

L'eau est peuplée de vérids, mérours, dauphins, sardines, thons et calmars. Il y a aussi des tortues de mer et des tortues terrestres. Toutefois, les grosses tortues souffrent de l'arrivée du tourisme.

Très nombreux dans cette région sont les cigognes, oiseaux migrants vers l'Afrique.

Un «invité» fréquent est le moustique: prenez quelques verres de raki et le moustique restera loin de vous!

Dans les montagnes et les collines, on aperçoit des moutons et chèvres sauvages, dans les forêts vivent encore des loups et ours.

Durant votre séjour, vous serez confronté Avec à nombreux «animaux domestiques»: vers à soie, abeilles, chèvres angora, moutons, chevaux, ânes, vaches et chameaux.

La déforestation et la chasse incontrôlée ont fortement réduit l'état sauvage. La protection est à la traîne; le gouvernement turc fait face à un dilemme: d'une part promouvoir le tourisme (on a même permis les voyages de chasse), d'autre part, maintenir un nombre croissant de parcs nationaux et réserves naturelles.

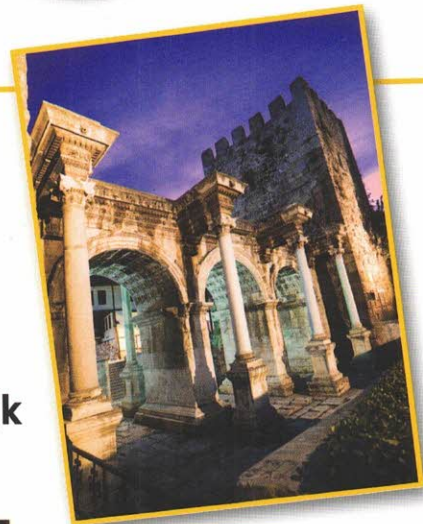
Flore et Faune

Chaque année, il y a de moins en moins de plantes et d'animaux sauvages en Turquie.

Antalya

De provinciehoofdstad Antalya is een belangrijk toeristisch centrum aan de Turkse Rivièra.

De stad werd in de 2e eeuw v. Chr. door Attalos II van Pergamon gesticht als havenstad. Door de gunstige natuurlijke omstandigheden werd de stad, toen Attaleia geheten, de belangrijkste havenstad aan de zuidkust. Keizer Hadrianus bezocht de stad in het jaar 130. Ter gelegenheid van zijn bezoek werd een dikke stadsmuur aangelegd met een erepoort voor de keizer. In de 12e eeuw was de haven een belangrijk steunpunt voor de kruisvaarders op de route naar Palestina. In 1207 veroverden de Seltjoeken de stad. De Osmanen namen de macht eind 14e eeuw over en behielden die tot 1923.

Enkele Seltjoekse en Osmaanse monumenten zijn bespaard gebleven en zijn de weinige getuigen van de rijke historie van de stad. Het bekendste monument is de Yivli

Minare, de geribbelde minaret, die rond 1200 werd gebouwd en een van de herkenningspunten van de stad is. De Alaettin Camii met het uit zes koepels bestaande dak werd in 1373 tegen de minaret aangebouwd. Aan de andere kant van het plein, waaraan de moskee en minaret liggen, staat een klokkentoren. Vanaf hier heeft u een mooi uitzicht over de stad en de besneeuwde toppen van de Bey Dağları. Iets naar het zuiden staat de Seltjoekse Ali Paşa Camii met Arabische letters boven de ramen en deuren. Via de haven komt u bij de Hidirlik Kulesi (2e eeuw), de grote toren die de Romeinen als vuurtoren gebruikten. Daarnaast bevindt zich het Karaali Parki, een groen park van de subtropische bomen en planten aan de blauwe zee. Teruglopend kunt u langs de Kesik Minare of gebroken minaret

lopen.

In de 5e eeuw bouwden de Byzantijnen hier op de fundamenten van een Romeinse tempel een basiliek. In de 13e eeuw werd deze veranderd in een moskee en werd de minaret erbij gebouwd. Na een brand in 1896 verloor de minaret zijn spits, die niet meer werd opgebouwd. Aan de Atatürk Caddesi ligt de Hadrianus poort, voorzien van drie zeer fraaie triomfbogen, geflankeerd door twee vierkante torens met een hoogte van 14 meter. Behouden zijn de mooie reliëfornamenten en een inscriptie in de zuidelijke toren die betrekking heeft op de rijke Romeinse opdrachtgeefster Julia Sancta. Verspreid door de oude stad staan nog Osmaanse huizen.

Het Archeologisch Museum (dagelijks geopend, behalve op maandagen) bevindt zich 2 kilometer ten westen van het stadscentrum. De collectie Griekse, Romeinse en Byzantijnse vondsten is een van de belangrijkste van het land. Daarnaast zijn er enkele van de oudste vuistbijlen uit grotten in het Taurusgebergte te zien. Tot de pronkstukken behoren enkele prachtige beelden van goden uit de Oudheid (o.a. uit Side). Verder zijn er Byzantijnse iconen en een relikwieënhouder met beenderen van Sint Nicolaas. De etnografische verzameling met een volledig ingerichte nomadentent, een tapijtweverij en een slijk Osmaans huis zijn ook zeker de moeite waard.

Antalya

La capitale de province Antalya est un centre touristique important de la Riviera Turque.

La ville fût fondée en tant que port au 2ème siècle avant JC. par Attale II de Pergame. En raison des conditions naturelles favorables, la ville était appelée Attaleia, le principal port de la côte sud. A l'occasion de la visite de l'Empereur Hadrien en l'an 130, une muraille épaisse fût construite, avec un arc de triomphe pour l'empereur. Au 12ème siècle, le port était un important point de passage sur la route des croisés vers la Palestine. En 1207, la ville fût conquise par les Seldjoukides. Les Ottomans en prirent le contrôle de la fin du 14ème siècle jusqu'en 1923.

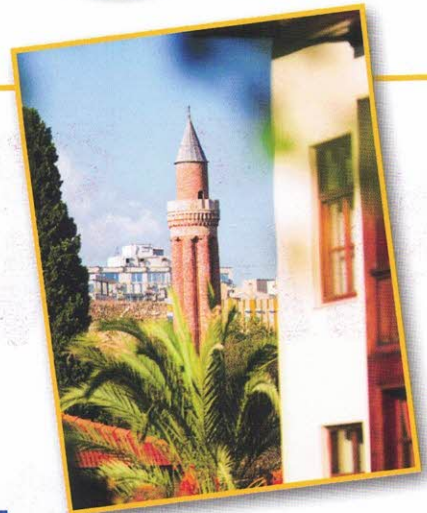
Peu de monuments Seldjoukides et Ottomans ont été épargnés ; ils sont les rares témoins de la riche histoire de la ville. Le monument le plus célèbre est le Yivli Minare, le minaret cannelé qui a été construit vers 1200 et qui est la caractéristique de la ville. Le Camii Alaettin

avec son toit à six dômes fût construit en 1373 contre le minaret. De l'autre côté de la place se trouve un clocher. De là, vous avez une vue magnifique sur la ville et les sommets enneigés de Daglari Bey.

Plus au sud, se trouve la Camii Seldjoukide Ali Pasa avec des lettres arabes au-dessus des portes et fenêtres. Via le port vous atteignez Hidirlik Kulesi (Ile siècle), la grande tour que les Romains utilisaient comme phare. A côté se trouve le Parc Karaali, un parc verdoyant à la mer bleue avec des arbres et plantes subtropicales. En revenant vous passez devant Kesik Minare ou le minaret brisé.

Les Byzantins construisirent ici, au cours du 5ème siècle, sur les fondations d'un temple Romain une basilique.

Au 13ème siècle elle fût convertie en mosquée et le minaret y fût ajouté. Après un

incendie en 1896, le minaret perdit sa flèche, qui n'a pas été reconstruite. Sur l'Avenue Atatürk se trouve la porte d'Hadrien, avec trois magnifiques arches, et deux tours carrées d'une hauteur de 14 mètres.

Les belles ornements en relief ainsi qu'une inscription dans la tour sud ont été préservées et concernent la riche propriétaire Romaine Julia Sancta. A travers la vieille ville on trouve encore des maisons ottomanes.

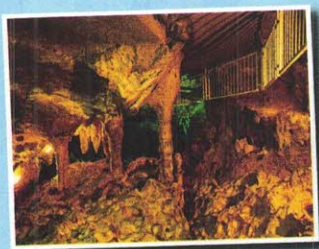
Le musée archéologique (ouvert tous les jours, sauf le lundi) se trouve à 2 km à l'ouest du centre-ville. Sa collection de curiosités Grecques, Romaines et Byzantines est probablement l'une des plus importantes du pays !

Quelques vieilles haches de poing venant des grottes du Taurus sont exposées. Parmi les bijoux on retrouve de magnifiques statues des dieux de l'antiquité (p.ex. en provenance de Side). On peut également y admirer des icônes byzantines et des reliques contenant les ossements de Saint Nicolas. La collection ethnographique avec une tente de nomades entièrement équipée, un tissage de tapis et une riche demeure Ottomane valent également la peine.

ALANYA

Alanya is een stad met 295.000 inwoners en ligt 135 km ten oosten van Antalya en 60 km ten oosten van Side. Gezichtsbepalend is de citadel op een hoge, in zee uitstekende rots. Rond Alanya liggen grote plantages waar bananen worden gekweekt. Het betreft een kleinere soort, maar ze smaken beter dan bij ons.

Dankzij de ligging op het goed verdedigbare, rotsachtig schiereiland, werd de stad in de 2e eeuw voor Chr. uitvalshaven van piraten, die grote stukken land in de omgeving in bezit hadden genomen. Dit leidde tot een grootscheepse Romeinse aanval in 67 voor Chr. Dit vernietigde de gehele piratenvloot. In de tweede helft van de 1e eeuw v. Chr. kreeg Marcus Antonius zeggenschap over de regio. Hij was tot over zijn oren verliefd op de Egyptische Cleopatra en hij besloot de aangrenzende gebieden haar cadeau te doen. Zij kreeg een mooi gebied, waar bovendien volop hout aanwezig was; iets waar in Egypte niet aan te komen was. De machtsoverdracht kon niet voorkomen dat de stad in verval raakte en er pas weer uit kwam toen de Seltjoekse Sultan Keykubat I in 1220 de plaats veroverde. Onder de nieuwe naam Alanya groeide de plaats uit tot een belangrijke haven.

Op de strategisch gelegen rots werd in opdracht van Keykubat-I een enorm fort en tevens zijn winterverblijf gebouwd. Met de Osmaanse verovering van Cyprus verloor de stad haar strategische betekenis.

Bij de haven aan de oostkant van het schiereiland staat de Kizil Kule, ook wel Rode Toren genoemd, die in 1226 werd gebouwd om de haven beter te verdedigen tegen aanvallen vanuit zee. Op de begane grond was een grote onderwater reservoir die voor de drinkwatervoorziening zorgde bij belegeringen.

Ongeveer 200m ten zuiden van de toren bevindt zich de unieke Seltjoekse scheepswerf, waar tot op de dag van vandaag boten worden gebouwd. De 5 ruimtes, onderling verbonden door kleine openingen, bieden elk plaats aan een schip. Het arsenaal (1227) van de Seltjoeken is naast het dok.

U kunt ook een boottocht maken langs de verschillende grotten in de rotsachtige kust. Via de Piratengrot, de grot van de Verliefden en de fosforescerende grot, komt u bij het strand van Cleopatra.

Aan de westzijde van de rots vindt u de Damlatas-grot met groen, blauw en rood gekleurde stalactieten. Er heerst in de grot een constante temperatuur van 21°C. Past u echter op: mensen met hartklachten worden aangeraden de grot niet te betreden.

Naast het Toeristen Informatiebureau staat het kleine Archeologisch Museum (dagelijks geopend, behalve op maandagen). Het beschikt over een verzameling voorwerpen uit de periode van de Bronstijd tot en met het Osmaanse rijk, afkomstig uit Alanya en omgeving. Het pronkstuk van het museum is een beeldje van Herakles uit de 2e eeuw.

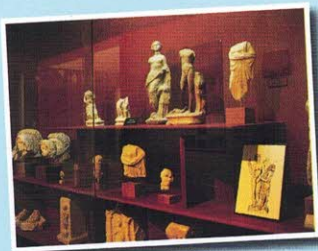
Boven op de rots staat het enorme Seltjoekse fort (dagelijks geopend) met een bijna 7 km lange buitenmuur! Na de stadspoort komt u bij de overdekte markt, de Süleyman moskee uit de 16e eeuw en de kervansaray (overnachtingplaats voor handelskaravanen). Verder is er een tombe uit de 13e eeuw.

Op het hoogste punt van de heuvel stond het paleis van Keykubat. Dit gedeelte van het fort, İç Kale, had een extra ommuring. Een aantal cisternen en een Byzantijnse kerk zijn de meest opvallende bouwwerken hier. Vanaf de heuvel heeft u een schitterend uitzicht over Alanya en de zee. Tussen de monumenten staan "gewone" woonhuizen, waarvan de meeste uit de Osmaanse tijd stammen.

ALANYA

Alanya est une ville de 295.000 habitants, située à 135 km à l'est d'Antalya et à 60 km à l'est de Side. La citadelle, vitale, est sur un promontoire dans la mer. Autour d'Alanya se trouvent de grandes plantations de bananiers. C'est une variété plus petite que chez nous, mais plus goûteuse.

Grâce à sa situation sur la péninsule rocheuse bien défendable, la ville a été au 2ème siècle avant J.C. le refuge pour les pirates, qui avaient pris possession de grandes étendues de terres dans la région. Les activités des pirates furent une horreur pour les Romains. Une attaque massive Romaine en 67 av J.C. détruisit toute la flotte pirate. Dans la seconde moitié du 1er siècle avant J.C., Marc Antoine pris le contrôle de la région. Très amoureux de l'Egyptienne Cléopâtre, il lui offrit la ville et ses régions avoisinantes comme cadeau.

Elle reçut une belle région boisée, chose impossible à l'époque.

Le transfert de pouvoir ne put éviter que la ville ne tombe en désuétude. Cela aux fin en 1220 lorsque le sultan seldjoukide Keykubat conquiert la ville. Sous le nouveau nom Alanya, le lieu devint un port important. Sur le rocher situé stratégiquement, Keykubat

l donna l'ordre d'y construire une énorme forteresse (et aussi sa résidence d'hiver). Avec la conquête Ottomane de Chypre, la ville a perdu son importance stratégique.

Près du port, Kizil Kule ou la Tour Rouge, construite en 1226 pour défendre le port contre les attaques venant de la mer, se trouve sur le côté est de la péninsule. Au rez-de-chaussée se trouvait une grande citerne d'eau potable qui approvisionnait les troupes. A environ 200m au sud de la tour se trouve le chantier naval unique des Seldjoukides où on construit toujours des bateaux. Les cinq salles voûtées, reliées entre-elles, offrent à chaque espace la place pour un navire. L'arsenal des Seldjoukides (1227) se trouve à côté du quai.

Pour rejoindre la plage de Cléopâtre, vous longerez la

côte rocheuse en passant par la grotte des Pirates, la grotte des Amoureux et la grotte phosphorescente.

Sur le côté ouest des roches, vous verrez la grotte de Damlatas avec des stalactites vertes, bleues et rouges. La grotte a une température constante de 21°C, qui avec la forte humidité, serait une chaleur bienfaisante pour les personnes souffrant d'asthme et bronchite. Attention: ne convient pas aux personnes ayant des problèmes cardiaques!

A côté du bureau d'information touristique se trouve le petit musée archéologique (ouvert tous les jours sauf le lundi). Il dispose d'une collection d'objets datant de l'Age du Bronze à l'Empire Ottoman et provenant d'Alanya et sa région. La pièce maîtresse du musée est une statue d'Hercule datant du 2ème siècle.

Au-dessus de la falaise se trouve la grande forteresse Seldjoukide (ouverte tous les jours) avec un mur d'enceinte de près de 7 km de long! Après la porte, vous arrivez au marché couvert, la mosquée Suleyman du 16ème siècle et le Kervansaray (lieu de nuit pour les caravanes de commerce). Il y a aussi un tombeau du 13ème siècle.

Au sommet de la colline se dressait le palais de Keykubat. Cette partie de la forteresse, İc Kale, avait un mur supplémentaire. Quelques citernes et une église byzantine, sont les bâtiments les plus remarquables. De la colline, vous avez une vue magnifique sur la mer et Alanya. Parmi les monuments se trouvent des maisons "ordinaires", dont la plupart proviennent de la période Ottomane.

SIDE

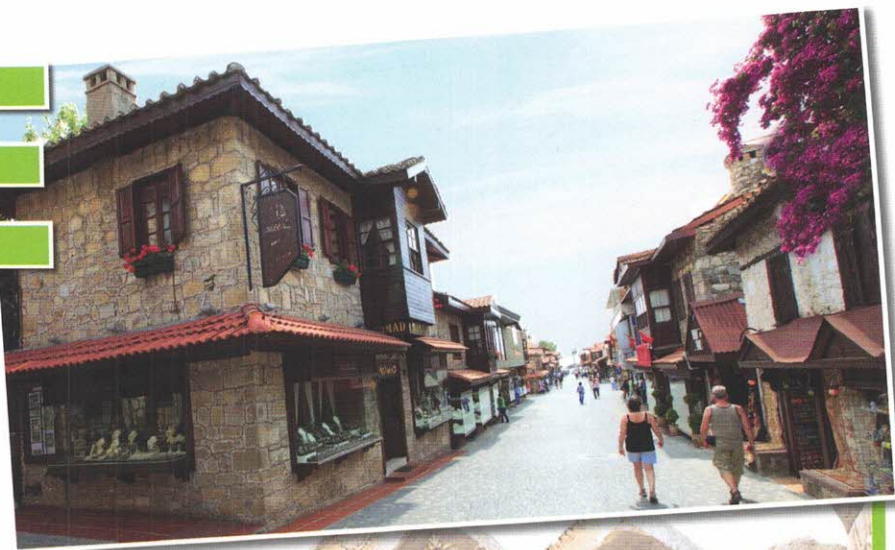
Side ligt 75 km ten oosten van Antalya en 60 km ten westen van Alanya. Side is een van de oudste nederzettingen van Anatolië en werd gesticht in de 7e eeuw voor Christus. Side betekent granaatappel en dit is een vruchtbaarheidssymbool.

Met de komst van Alexander de Grote in 334 v. Chr. kwam de machtswisseling en in 118 v. Chr. werd Side een onderdeel van het Koninkrijk van Pergamon. De Egyptische koningin Cleopatra had hier vlak voor het begin van onze jaartelling al een rendez-vous met haar geliefde: de Romeinse staatsman Marcus Antonius. Dankzij een sterke vloot ontwikkelde Side zich tot een welvend handelscentrum, niet in de laatste plaats door de florerende slavenhandel. Na een economische crisis kwam Side in 78 v. Chr. bij het Romeinse rijk. Het economische leven bloeide weer op, hetgeen zich ook uitte in grote bouwactiviteiten. De meeste monumenten die nu nog in Side te zien zijn, dateren dan ook uit de 2e en 3e eeuw.

Eind 3e eeuw kwam een einde aan de voorspoed en door de Arabische aanvallen in de 7e eeuw ging het helemaal snel bergafwaarts met de stad. Het doek viel definitief na een brand in de 10e eeuw. Side werd verlaten en was daardoor 1100 jaar lang een spookstad. Langzaam maar zeker bedekte zand de bouwwerken die er nog stonden. Bovenop de nieuw ontstane grond is het huidige Side gebouwd.

Rond de laatste eeuwwisseling vestigden zich vissers uit Kreta zich op het schiereiland en hun komst betekende het ontstaan van Selimiye, het moderne Side.

Vlak voor de poort staat net buiten de stadsmuur het nymfeum. Deze grote

fontein, gebouwd halverwege de 2e eeuw, was bedekt met marmer. Het water werd aangevoerd via het aquaduct.

De hoofdweg volgend komt u langs vele opgravingen en monumenten, waaronder de Angora. Deze bevindt zich tegenover het museum. Hier werden destijds de slaven verhandeld. In de stoa of overdekte zuilengalerij langs de vier zijden van de Angora waren de winkels ondergebracht. In de westhoek stond het openbaar toilet, waar het in de Romeinse tijd gezellig aan toe ging: een bank in de vorm van een halve cirkel met daarin 24 gaten gaf even zovelen de kans tijdens het doen van de dagelijkse behoeften eens lekker bij te praten. Door een kanaaltje liep water, waarmee een en ander schoongespoeld kon worden. In het midden van de Angora zijn de fundamente te zien van de tempel van Tuhe, de godin van het geluk. Dit ronde tempeltje, eens omgeven door twaalf zuilen, dateert net als de Angora uit de 2e eeuw.

Het theater van Side is een grote blikvanger. In tegenstelling tot de meeste theaters werd dit niet tegen een heuvel, maar vrijstaand gebouwd, hetgeen een prestatie op zich is. De 58 rijen banken worden gescheiden door een arcadeboog met winkeltjes. Zo'n 20.000 mensen konden in het theater terecht. Rond het podium stond een muur, die moest voorkomen dat wilde beesten tijdens gladiatorenengevechten

tussen het publiek zouden springen. Vanaf de bovenste rand heeft u een mooi uitzicht over de oude en nieuwe stad en over de baai van Side, die bij zonsondergang romantische kleuren aanneemt.

Bij de haven staat de volgende groep met monumenten. Aan de zuidkant van de haven staan de tempel van Athene en de tempel van Apollo aan zee. Athene was de Godin van de oorlog en beschermster van jonge meisjes. De tempel van Athene was de grootste tempel in Side. Op een fries, die op een architraaf staat, zijn afbeeldingen van het hoofd van Medusa te zien. Ten tijde van de Byzantijnen verschenen er basilieken in Side.

De haven, een driehoekige hap uit de punt van het schiereiland, is nu dichtgeslibd. Hier stonden de haventhermen uit de 2e eeuw. Een deel van het uit tien ruimtes bestaande bad is bewaard gebleven. Bij het kleine strand staat ook nog een Byzantijns badhuis met versieringen van dolfijnen op de marmeren banken.

De beelden, reliëfs, sarcophagen en andere waardevolle vondsten uit het antieke Side zijn ondergebracht in het Archeologisch Museum (dagelijks geopend). Het museum is ondergebracht in een voormalig Romeins badhuis uit de 5e eeuw. Het beschikt over een mooie verzameling Griekse en Romeinse beelden, drie fraaie Gratiën en enkele rijk versierde sarcophagen.

SIDE

Side est situé à 75 km à l'est d'Antalya et à 60 km à l'ouest d'Alanya. Side est l'une des plus anciennes colonies de l'Anatolie et a été fondée au 7ème siècle avant JC.

Side veut dire grenade et fut un symbole de fertilité.

L'arrivée d'Alexandre le Grand en 334 avant JC. apporta un changement de pouvoir et en 118 avant JC., Side est devenue une partie du royaume de Pergame. La reine égyptienne Cléopâtre avait ici, juste avant le début de notre ère, rendez-vous avec son amant, l'homme d'état romain Marc Antoine. Grâce à une flotte forte, Side s'est développée en un centre commercial prospère, notamment grâce au trafic d'esclaves qui était en plein essor. Après une crise économique survenue en 78 avant JC, Side devint partie de l'Empire Romain. L'économie a prospéré à nouveau, ce qui s'exprimait également dans d'importantes activités de construction. La plupart des monuments encore visibles à Side, datent des 2e et 3e siècles.

La fin du troisième siècle vit la fin de la prospérité; suite aux attaques arabes au 7ème siècle, la ville connut un déclin rapide. Le rideau final tomba après un incendie au 10ème siècle. Side fut abandonnée et devint une ville fantôme durant 1100 ans. Lentement mais sûrement, le sable recouvrit les bâtiments. La ville de Side actuelle fut bâtie sur les ruines de l'ancienne

ville.

Autour du dernier tournant de siècle, des pêcheurs crétois s'installèrent sur la péninsule et leur arrivée signifiait l'émergence de Selimiye, la Side moderne.

Juste à l'extérieur des murailles se trouve le nymphéum. Cette grande fontaine, construite au milieu du deuxième siècle, était recouverte de marbre. L'eau était fournie par l'aqueduc.

En suivant la route principale, vous rencontrez de nombreux sites et monuments, dont l'Agora. Celui-ci se situe en face du musée. Ici, les esclaves étaient vendus. Sur les quatre côtés de cette Agora, dans la Stoa, courait une galerie où l'on trouvait des magasins. A l'époque romaine, les toilettes publiques, situées côté est du bâtiment (une banquette en demi-cercle avec 24 ouvertures), permettait aux usagers quotidiens de se soulager et de papoter agréablement, un filet d'eau permanent permettait de rincer le tout. Au milieu de l'Agora, les fondations du temple de Tuch, déesse de la fortune, temple circulaire entouré de 12 colonnes, également du 2ème siècle.

Le théâtre de Side est une véritable attraction. Contrairement à d'autres, il n'est pas construit contre une colline, mais bien «détaché». Les 58 rangs de bancs sont séparés par une arcade avec des magasins,

20.000 personnes pouvaient y prendre place. Autour de la piste, un grand mur protégeait les spectateurs des animaux sauvages lors des combats de gladiateurs. C'est du sommet que vous aurez une vue magnifique sur l'ancienne et la nouvelle ville et, par-dessus tout, la baie de Side qui, au coucher du soleil, prendra des couleurs bien romantiques

C'est sur le côté sud du port, face à la mer, que nous découvrons d'autres monuments, les temples d'Athéna et Apollon. Athéna, déesse de la guerre et protectrice des jeunes filles; le plus grand temple de Side. Sur une frise, architrave, on découvre la tête de Méduse. Des traces de basiliques byzantines se découvrent encore à Side

Le port, morceau triangulaire de la péninsule, est aujourd'hui ensablé. Au 2ème siècle, on y trouvait les thermes portuaires, cet espace comprenant 10 bains et certains vestiges sont encore visibles. C'est sur la petite plage, que l'on découvre une autre maison de bain, byzantine celle-là, décorée de dauphins.

Sculptures, reliefs, sarcophages et autres trouvailles précieuses de l'ancienne Side sont conservés au musée archéologique de la cité (ouvert tous les jours); une maison romaine du 5ème siècle abrite ce merveilleux musée: statues grecques et romaines, trois superbes «grâces» nous ramènent vers cette époque si riche.

KEMER

Kemer ligt 42 kilometer ten zuidwesten van Antalya en aan de voet van de ruige rotsen van het Taurus-gebergte. Kemer telt ongeveer 41.000 inwoners. Het voormalige vissersdorpje is de laatste jaren in snel tempo uitgegroeid tot een badplaats met allure.

De meeste inwoners verdienen de kost niet meer met de visvangst. Het ministerie van cultuur en toerisme heeft hier de touwtjes in handen, zodat van een zorgvuldige planning sprake is.

Er is een jachthaven aangelegd en er is een rijke keuze aan hotels,

pensions en campings. Het centrum van Kemer is deels autovrij zodat u op uw gemak kunt slenteren door de vele winkelstraatjes. In de hoofdstraat zijn veel restaurants, winkels en cafés.

Kemer heeft een mooi lang (kiezel) strand en u kunt hier zwemmen en

watersporten met uitzicht over de beboste hellingen en de besneeuwde toppen van de bergen. De grootste aantrekkingskracht heeft dit toeristenoord in het voorjaar als het in de omgeving mogelijk is 's morgens in de bergen te skiën en 's middags te zwemmen in zee.

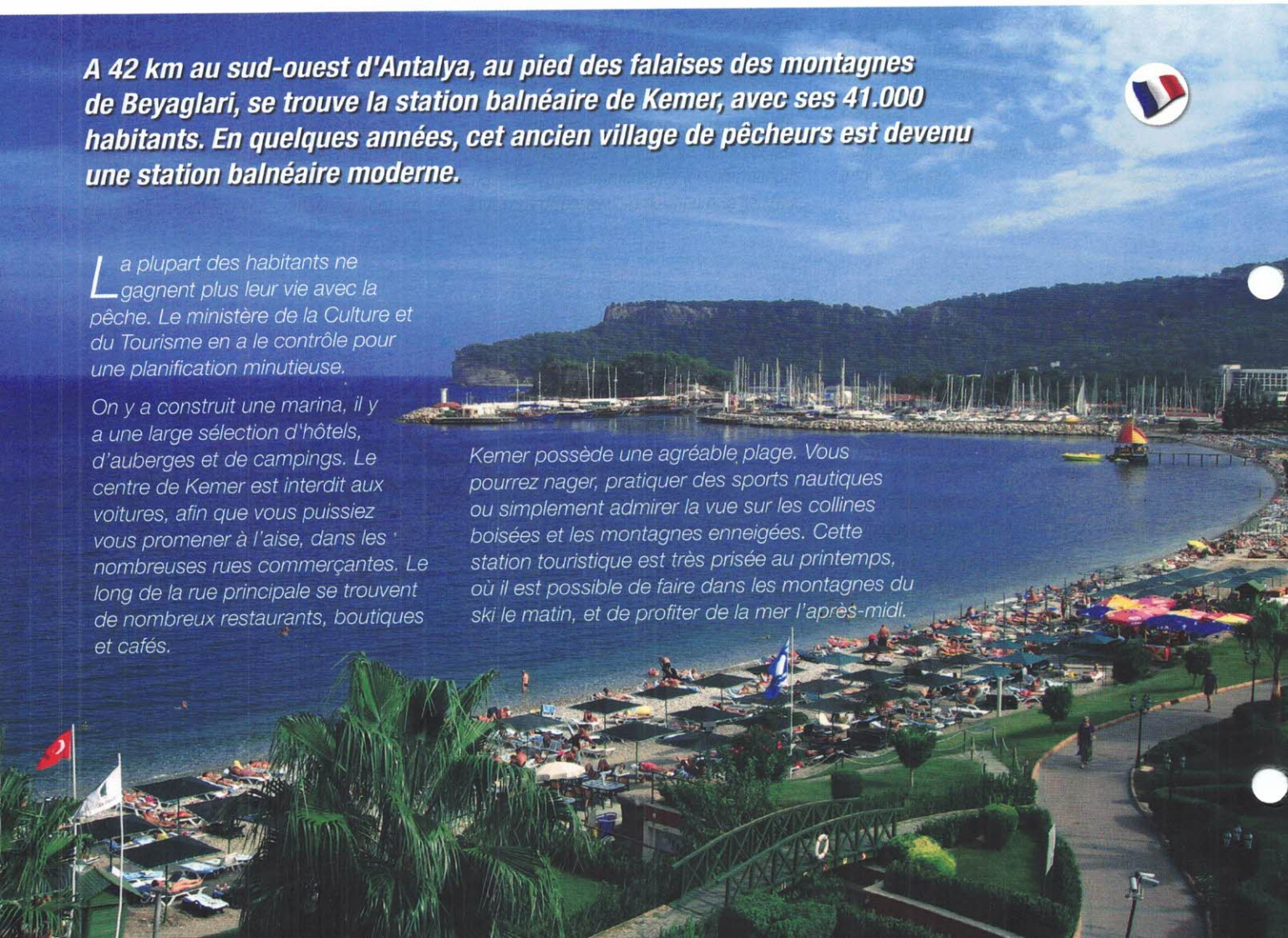
A 42 km au sud-ouest d'Antalya, au pied des falaises des montagnes de Beyaglari, se trouve la station balnéaire de Kemer, avec ses 41.000 habitants. En quelques années, cet ancien village de pêcheurs est devenu une station balnéaire moderne.

La plupart des habitants ne gagnent plus leur vie avec la pêche. Le ministère de la Culture et du Tourisme en a le contrôle pour une planification minutieuse.

On y a construit une marina, il y a une large sélection d'hôtels, d'auberges et de campings. Le centre de Kemer est interdit aux voitures, afin que vous puissiez vous promener à l'aise, dans les nombreuses rues commerçantes. Le long de la rue principale se trouvent de nombreux restaurants, boutiques et cafés.

Kemer possède une agréable plage. Vous pourrez nager, pratiquer des sports nautiques ou simplement admirer la vue sur les collines boisées et les montagnes enneigées. Cette station touristique est très prisée au printemps, où il est possible de faire dans les montagnes du ski le matin, et de profiter de la mer l'après-midi.

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAß

INFO!

BELEK

Belek is gelegen op een afstand van 25 km ten oosten van Antalya en is een van de jongste bestemmingen van de Turkse Riviera. Belek ligt in een prachtig natuurgebied aan de voet van het Taurusgebergte, in een groene strook met bossen van eucalyptus en naaldbomen. Romantische zandduinen en kilometers lange stranden nodigen uit tot een strandwandeling. De stranden van Belek worden vaak genoemd als de mooiste van Turkije.

De natuurliefhebber kan in Belek zijn hart ophalen. Het is de veilige thuishaven van de vele bijna uitgestorven vogelsoorten en de welbekende Caretta schildpadden.

Belek is het meest bekend om zijn fantastische golfbanen. Momenteel liggen hier 11 afwisselende clubs met 288 holes, in de toekomst worden dat er zeker 15. Naast het golfen is Belek een prima locatie om te wandelen, fietsen, joggen en om watersporten te beoefenen.

Het centrum van Belek is klein maar knus met vele winkeltjes, terrasjes, barretjes en restaurantjes. Op kleine afstand bevindt zich het centrum van Kadriye, met tal van gezellige winkeltjes.

Belek est situé à 25 km à l'est d'Antalya et est l'une des nouvelles destinations de la RivieraTurque. Belek se trouve dans une magnifique région naturelle, au pied des montagnes du Taurus, dans une bande verte de forêts d'eucalyptus et de pins. Des dunes de sable romantiques et des kilomètres de plages vous invitent à une promenade à la plage. Les plages de Belek sont souvent citées comme les plus belles de la Turquie.

Les amateurs de nature ont de quoi faire à Belek. C'est le refuge de nombreuses espèces d'oiseaux en voie de disparition et des célèbres tortues Caretta.

Belek est surtout connue pour ses fantastiques parcours de golf. Outre le golf, Belek est l'endroit idéal pour se promener, faire du vélo, du jogging et s'adonner aux sports nautiques.

Le centre de Belek est petit mais agréable. Vous y trouverez boutiques, cafés, bars et restaurants. Un peu plus loin se trouve le centre de Kadriye, avec ses petites boutiques.

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAB

INFO!

BODRUM

De haven van Bodrum (liman = haven in het Turks) werd in de 11e eeuw voor Christus door de Grieken gekoloniseerd.

De Perzische Maussollos maakte de stad, die toen nog Halicarnassus (Halikarnassos) heette, tot zijn hoofdstad. Na zijn overlijden, in 353 v.Chr., gaf zijn zuster Artemisia I opdracht tot de bouw van een monumentale graftombe; dit Mausoleum van Halicarnassus zou later gaan behoren tot de zeven wereldwonderen van de klassieke oudheid.

Alexander de Grote veroverde Bodrum in 334 v.Chr. op de Perzen onder Memnon van Rhodos. Toen Alexander samen met zijn bondgenote Ada na een vier maanden belegering

erin slaagde om de muren te doorbreken, stak Memnon de stad in brand.

De geschiedschrijvers Dionysios en Herodotus werden geboren in Halicarnassus.

In 1402 gaf sultan Mehmet I in het kader van zijn akkoord met het Byzantijnse Rijk de toestemming aan de kruisridders (de Johannieten vanuit Rhodos) om te Bodrum de huidige Petrusburcht te bouwen, nadat Timoer Lenk hun kasteel te İzmir verwoest had. Toen sultan Süleyman I met oorlog dreigde, versterkten de Johannieten de Petrusburcht met puin van het Mausoleum van Halicarnassos. Süleyman verdreef na zes maanden Beleg van Rodos (1522) de Johannieten uit hun basis te Rhodos en ze gaven toen zonder strijd ook de Petrusburcht op en zwierven zeven jaren door Sicilië, tot ze zich in 1530 vestigden op Malta, dat ze van Keizer Karel te leen kregen.

Bodrum had de naam vooral in trek te zijn bij de jonge jet-set van Turkije, maar door de groeiende interesse in Turkije als vakantieoord van Westerse toeristen is de stad steeds meer een "gewone" vakantieplaats geworden.

Op het schiereiland is meteen het kruisvaarderskasteel St. Pieter te zien en de boulevards met de witte villa's. Het kasteel bevat nu het museum voor onderwater-archeologie. Het oudste scheepswrak ter wereld is hier tentoongesteld. Het hoogste punt van het kasteel is de zg. Franse toren waar een interessante verzameling Myceense voorwerpen ligt. In de Hall of Coins is een unieke tentoonstelling van ruwe en bewerkte edelstenen, buiten is een collectie grafstenen en antieke amfora's te zien. Tenslotte is er nog een ruimte met zaken uit het bronzen tijdperk en de graftombe met het skelet van Ada van Karië.

De moskeeën Tepecik Camii en Adliye Camii

zijn ook een bezoek waard. Men kan daar kennismaken met oosterse decoraties, arabesken, geometrische motieven, vegetatieve

patronen en teksten. Turkije is het enige islamietisch land waar moskeeën toegankelijk zijn voor niet-moslims.

Bodrum heeft een eigen vliegveld. Op hetzelfde schiereiland liggen ook populaire vakantieplaatsjes als Bitez, Torba en het inmiddels aan Bodrum vastgegroeide toeristenoord Gumbet. De op een na grootste plaats op het schiereiland is Turgutreis, waar elke zaterdag een grote markt plaatsvindt, die vooral door de toeristen goed wordt bezocht.

Bodrum, de meest mondaine badplaats aan de Egeïsche kust, is bij uitstek de bestemming voor de echte Turkije liefhebbers, gelegen in een baai die terecht tot de mooiste baaien ter wereld behoort. Met zijn moderne jachthaven en het centraal gelegen middeleeuwse kasteel is het ook een plaats van vele tegenstellingen. Schilderachtige nauwe straatjes in het oude centrum van Bodrum gaan naadloos over in terrassen en hippe bars. Traditionele muziek cafeetjes staan zij aan zij met de modernste discotheken, zoals de beroemde Halikarnas openlucht disco. Souvenirwinkeltjes en tapijtzaken, kebab zaakjes en typische visrestaurants, Bodrum heeft het allemaal en dat maakt het tot een levendig uitgaanscentrum en een gezellige toeristenstad.

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAß

INFO!

BODRUM

Le port de Bodrum (liman = port en turc) a été colonisé par les Grecs au 11ème siècle avant JC.

Le Perse Mausole fait de la ville, alors appelée Halicarnasse (Halicarnassos), sa capitale. Après sa mort en 353 avant JC, sa sœur Artemisia I ordonne la construction d'un Mausolée: le Mausolée d'Halicarnasse. Il fait partie des sept merveilles du monde antique.

Alexandre le Grand a conquis Bodrum en 334 avant JC (sur Memnon de Rhodes). Quand Alexandre et son allié Ada réussirent à percer les murs de la ville après un siège de 4 mois, Memnon de Rhodes mis le feu à la ville.

L'historien Hérodote est né à Halicarnasse.

En 1402, dans le cadre de son accord avec l'Empire byzantin, le Sultan Mehmet I donne son consentement aux croisés (Les Hospitaliers de Saint-Jean de Jérusalem - Chevaliers de Rhodes) de construire le Château Saint-Pierre de Bodrum, après que Tamerlan ait détruit leur château à Izmir. Lorsque le sultan Soliman le Magnifique les menaça de guerre, les Hospitaliers de Saint-Jean renforcèrent le château avec les restes du mausolée d'Halicarnasse.

Bodrum était principalement fréquentée par la jeune jet set turque. Avec l'intérêt croissant des vacances en Turquie, Bodrum s'est transformée en une station balnéaire pour les occidentaux. Sur la péninsule, on peut admirer le château de Saint-Pierre ainsi que les boulevards avec les villas de couleur blanche. Le

château abrite aujourd'hui le musée de l'archéologie sous-marine. La plus ancienne épave de bateau au monde y est exposée. Le point culminant du château est la tour dite française, où se trouve une intéressante collection d'objets mycéniens. Dans le « Hall of Coins » se trouve une exposition unique de pierres précieuses brutes et traitées ; à l'extérieur, vous pourrez admirer une collection de pierres tombales et d'amphores antiques. Pour terminer, vous pourrez visiter la salle renfermant des vestiges de l'Age de Bronze et le tombeau avec les restes d'Ada de Caria.

Les mosquées Tepecik Camii et Adliye Camii méritent une visite. Vous pourrez vous familiariser avec les décorations orientales, arabesques, motifs géométriques...

Bodrum dispose de son propre

aéroport. Les stations de Bitez et Torba sont bien connues. Gümbet se trouve à proximité de Bodrum. La deuxième plus grande ville de la péninsule est Turgutreis, avec son important marché qui se déroule tous les samedis.

Bodrum, la station la plus en vogue sur la côte égéenne, est la destination idéale pour les amoureux de la Turquie. Elle est située dans une baie qui fait partie des plus belles du monde. Avec son port de plaisance moderne et son château médiéval, Bodrum est aussi une ville de contrastes. Les rues étroites et pittoresques de la vieille ville de Bodrum regorgent de boutiques, bars et terrasses. Bodrum connaît une vie nocturne animée. La discothèque la plus connue est celle d'Halicarnasse, discothèque en plein air.

Vous y trouverez des boutiques de souvenirs, des commerces de tapis, magasins de cuir, restaurants de fruits de mer et de kebab. Bodrum a tout à offrir.

MARMARIS

Marmaris, een van de mooiste badplaatsen van Turkije, is gelegen aan de Middellandse Zee.

Marmaris, l'une des plus belles stations balnéaires de la Turquie, est située sur la mer Méditerranée.

De stad ligt op ongeveer 90 km van de luchthaven Dalaman en 135 km van de luchthaven Bodrum. Gelegen in de provincie Muğla heeft het een inwoneraantal van rond de 90.000. In de zomermaanden kan deze een piek bereiken van 250.000. Met een zomerse temperatuur tussen de 35 en 45 graden, is Marmaris zeer geschikt voor een zonzvakantie.

Omringd door pijnboombossen ligt Marmaris aan een baai met kristalhelder water aan de Lycische Kust, vlakbij waar de Middellandse Zee en de Egeïsche Zee elkaar ontmoeten. Het Griekse eiland Rhodos is met helder weer te zien.

De historische naam van Marmaris is Physkos. De eerste bewoning vond plaats rond 3500 v.Chr. Daarna hebben onder andere de Egyptenaren, de Grieken, de Perzen, de Romeinen, de Byzantijnen en de Ottomanen hun sporen achtergelaten.

Bekende historische gebouwen zijn de 16e-eeuwse citadel en de moskee van Ibrahim Ağa uit 1789.

De toeristen die Marmaris bezoeken zijn voornamelijk Engelsen, Nederlanders, Scandinaviërs, Russen en Belgen. Naast een grote bazaar heeft Marmaris twee uitgaanscentra (Barstreet en Long Beach). In de Barstreet bevinden zich ook de grootste (openlucht-)discotheken.

Het strand van Marmaris is klein en smal. De stranden van onder andere het nabijgelegen Içmeler en het Cleopatra-strand zijn breder. Beide stranden zijn goed te bereiken met het lokale openbare vervoer.

Marmaris is naast een populaire badplaats ook een uitvalbasis voor Rhodos. Daarnaast wordt het als uitvalsbasis voor vele dagexcursies gebruikt of voor langer durende bootvakanties.

La ville se trouve à environ 90 km de l'aéroport de Dalaman et 135 km de l'aéroport de Bodrum. Située dans la province de Muğla, elle a une population d'environ 90.000 habitants. En été, avec les nombreux touristes, la population peut atteindre 250.000 personnes. Avec des températures estivales entre 35 et 45 degrés, Marmaris est très appréciée en tant que destination de vacances.

Entourée de forêts de pins, Marmaris se trouve sur la côte lycienne, dans une baie avec une eau cristalline; près du lieu où la Méditerranée et la mer Egée se rencontrent. Par temps clair, on peut apercevoir l'île grecque de Rhodes.

Le nom historique de Marmaris est Physkos. Marmaris a commencé à être habitée vers 3500 avant JC. Par la suite, les Egyptiens, Grecs, Perses, Romains, Byzantins et Ottomans ont laissé leurs traces.

Les bâtiments historiques les plus connus sont la citadelle

du 16ème siècle et la mosquée Ibrahim Ağa de 1789.

Les touristes qui visitent Marmaris sont principalement des Britanniques, Néerlandais, Scandinaves, Russes et des Belges. Outre un grand bazar, Marmaris dispose de deux centres de divertissement (Barstreet et Long Beach). Barstreet abrite les plus grandes discothèques (parfois extérieures).

La plage de Marmaris est petite et étroite. Les plages d'Içmeler et de Cléopâtre sont plus larges. Les deux plages sont accessibles en transports en commun.

Marmaris est une station balnéaire bien connue et un point de départ de nombreuses excursions.

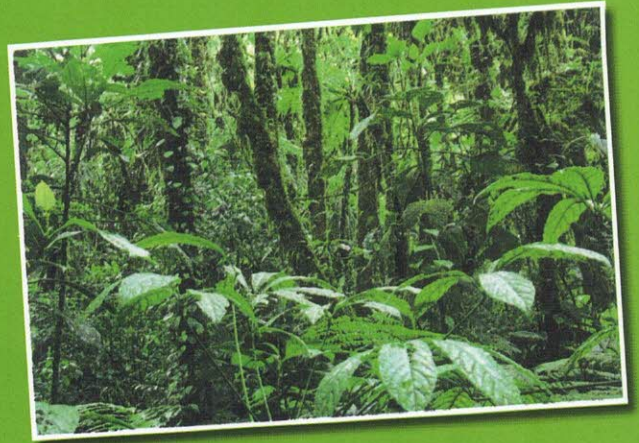

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAB

INFO!

for a living planet

Reizen betekent mensen ontmoeten, andere culturen ervaren en genieten van de natuur, uitkijken over golvende landschappen, zwemmen in een helder blauwe zee, zonnen op parelwitte stranden, wandelen in unieke berglandschappen, duiken in kristalhelder water en struinen door rustgevende bossen. Het zijn vaak ervaringen om nooit te vergeten.

Om graag een tastbare herinnering te hebben nemen veel mensen vaak iets mee naar huis. Nederlandse toeristen staan erom bekend dat ze graag kijken, maar niet zo snel kopen. De handelaren in souvenirs vinden dat niet leuk, maar voor de natuur kan deze voorzichtige opstelling vaak geen kwaad, want sommige souvenirs worden gemaakt van bedreigde planten en dieren. Als we die blijven kopen, is het met het kijken en genieten van de prachtige natuur op uw reisbestemmingen snel afgelopen.

Door goed op te letten wat u wel en vooral niet koopt op uw reisbestemming

bewijst u niet alleen de natuur maar ook uzelf een dienst. Want in veel gevallen is het helemaal niet, of alleen met de juiste vergunning toegestaan om natuursouvenirs in Nederland in te voeren. Elk jaar moeten duizenden reizigers bij terugkeer in Nederland hun souvenirs bij de douane inleveren. Daarbovenop kan een fikse boete worden gegeven.

Het Wereld Natuur Fonds heeft wereldwijd meer dan 1.700 projecten in meer dan 90 landen om de belangrijkste leefgebieden van planten en dieren, zoals bossen, wetlands en oceanen te beschermen en waar mogelijk te herstellen. Als onderdeel van die bescherming, bestrijdt het Wereld Natuur Fonds de illegale handel in dieren en planten. Daarbij werkt het Wereld Natuur Fonds nauw samen met het onafhankelijke onderzoeksbureau TRAFFIC, dat in 1976 is opgericht door het Wereld Natuur fonds en IUCN. TRAFFIC brengt de handel in bedreigde dieren en planten in kaart, legt smokkelroutes bloot en signaleert welke landen onvoldoende optreden tegen de illegale handel. Samen met het Wereld Natuur Fonds brengt TRAFFIC regeringen van deze feiten op de hoogte en oefent druk uit om in te grijpen. Het Wereld Natuur Fonds gebruikt haar kennis over illegale handel in bedreigde dieren en planten ook in haar veldprojecten. Dat kan door parkwachters op te leiden die een gebied bewaken of projecten met de lokale bevolking te ontwikkelen voor alternatieve,

duurzame bronnen van inkomsten.

Sinds 1975 is het internationale verdrag CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) van kracht om de bedreiging voor planten en dieren door de handel te stoppen. Het verdrag is inmiddels door meer dan 170 landen ondertekend, waaronder Nederland. In het CITES-verdrag is vastgelegd welke dieren en planten helemaal niet of alleen onder strenge voorwaarden mogen worden verhandeld. Nederland heeft een speciale wet voor bedreigde uitheemse dieren en planten waarin de CITES-afspraken zijn opgenomen.

Heeft u nog vragen over het werk van het Wereld Natuur Fonds of wilt u het Wereld Natuur Fonds steunen? Bezoek ons op internet (www.wnf.nl) of stuur een e-mail (info@wnf.nl). U kunt ons tijdens kantooruren ook telefonisch bereiken op 0900-1962 (1 0,20/min). Onze medewerkers staan u graag te woord.

Heeft u specifieke vragen over wat u wel en niet mag invoeren, dan kunt u het beste contact opnemen met de douane: per telefoon 0800-0143. Via de site www.douane.nl kunt u de brochure 'Op reis gaan' downloaden. Op de site www.minlnv.nl/cites vindt u meer informatie over de CITES-wetgeving in Nederland.

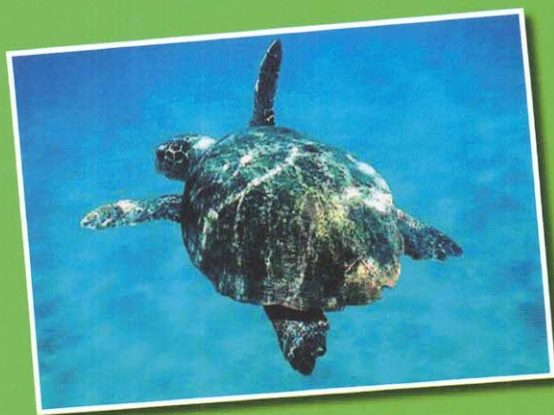

VEEL PLEZIER
HAVE FUN
AMUSEZ-VOUS
VIEL SPAB

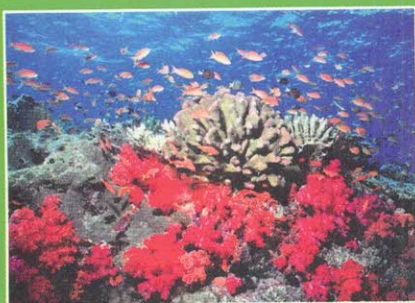
INFO!

Pour une planète vivante

Voyager signifie rencontrer des gens, découvrir d'autres cultures, profiter de la nature, admirer les paysages, nager dans la mer, bronzer sur des plages de sable blanc, effectuer des randonnées en montagne, plonger dans des eaux cristallines et se promener dans les bois. Il s'agit souvent d'expériences ne pouvant être oubliées. Certains vacanciers achètent des souvenirs afin de se remémorer l'instant; d'autres préfèrent ne rien acheter. Certains commerçants ne sont pas contents si les vacanciers décident de ne pas acheter de souvenirs; mais acheter des souvenirs fabriqués à partir de plantes ou d'animaux peut nuire gravement à la

faune et la flore. Il faut donc être prudent si vous achetez des souvenirs. Veillez à ce que ceux-ci ne soient pas produits à partir d'éléments issus de la faune et la flore. Chaque année, de nombreux vacanciers rencontrent des problèmes à la douane car ils ramènent chez eux des souvenirs non autorisés; de plus, de lourdes sanctions

peuvent être infligées.

Le Fonds mondial pour la nature (WWF) œuvre à plus de 1700 projets dans plus de 90 pays, afin de protéger les habitats essentiels des plantes et des animaux, comme les forêts, zones humides et océans et, si possible, les rétablir dans le monde. Dans le cadre de cette protection, le Fonds mondial pour la nature lutte contre le commerce illégal d'animaux et de plantes. En outre, le WWF travaille en étroite collaboration avec le bureau d'enquête contre le trafic, établi en 1976 par le Fonds mondial pour la nature et l'UICN. Ce bureau identifie les plantes et animaux en voie d'extinction et cartographie les pays prenant des mesures insuffisantes contre la traite et le commerce illégal. Des pressions sont exercées sur les gouvernements de ces pays afin qu'ils prennent les mesures nécessaires à la protection de la faune et la flore.

Depuis 1975, le traité international de CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) est d'application pour arrêter le commerce illégal de plantes et animaux. Le

traité a été ratifié par plus de 170 pays. La convention CITES reprend les animaux et les plantes pouvant, et ne pouvant pas, faire l'objet de commerce.

Vous avez des questions sur le travail du Fonds mondial pour la nature? Vous souhaitez les soutenir? Rendez-vous sur le site internet www.wwf.be.

Si vous avez des questions sur ce que vous pouvez ou non ramener de vacances: www.votresouvenir.be. Vous pouvez également trouver des informations complémentaires sur www.customs.fgov.be, rubrique "Citoyens"

Reis zorgzaam Zorg voor kinderen

De meeste mensen maken reizen naar plaatsen vanwege het heerlijke klimaat, de prachtige natuur, de bijzondere cultuur of voor zaken. Maar sommige mensen gaan tijdens hun verblijf tegen betaling een seksueel avontuur aan met lokale jonge vrouwen of mannen. Soms bewust maar vaak uit nieuwsgierigheid of verleid door het aanbod. Over de hele wereld, in bars, restaurants, hotels, op straat of op het strand zijn er kinderen en jongeren die slachtoffer worden van seksuele uitbuiting.

Wie zijn de slachtoffers en wat zijn de gevolgen?

Slachtoffers van kinderseksstoerisme komen vaak uit kwetsbare groepen, zoals kinderen die in armoede leven, kinderen uit minderheidsgroepen, straatkinderen, werkende kinderen, vooral die afhankelijk zijn van seizoenswerk en kinderen die misbruikt of verwaarloosd zijn. Veel kinderen in de prostitutie krijgen te maken met fysiek en psychisch geweld. Dit kan leiden tot verwondingen, pijn, angst en op de lange

termijn tot schuldgevoel, een negatief zelfbeeld, depressies en trauma's. Ook lopen slachtoffers van seksueel misbruik grote kans op seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's) en HIV/Aids.

Wat kunt u doen tegen kinderseksstoerisme?

Kies reisorganisatie met beleid tegen kinderseksstoerisme. Reis bijvoorbeeld met een organisatie die aangesloten is bij de Code of Conduct ter bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting in toerisme. Kijk op www.thecode.org welke organisaties daar bij zijn aangesloten.

Meld vermoedens van seksueel misbruik

U kunt een melding maken als u een toerist een kind in de hotelkamer ziet meenemen, of u hoort een toerist vragen naar seksuele diensten van kinderen of jongeren, of u ziet dat iemand een kind of jongere aanbiedt voor seks. Het is niet de bedoeling dat u dan op onderzoek uitgaat. U meldt alleen de informatie waarover u beschikt, zoals tijdstip, locatie (bar, hotel), omschrijving dader en slachtoffer, eventueel land van herkomst

van de dader en de naam, mocht u die weten. Op bestemming kunt u het beste een melding doen bij lokale meldpunten, bij ECPAT (actief in 75 landen) of bij de ambassade van het land waar de toerist vandaan komt. Als het om een Nederlandse kinderseks toerist gaat, kunt u dit melden bij www.meldkinderseksstoerisme.nl, de Nederlandse politie, of bij Meld Misdaad Anoniem (0800-7000). Meld het ook altijd aan uw reisorganisatie!

Vermijd plekken waar kinderen seksueel worden uitgebuit

Verblijf niet in een hot el waar lokale kinderen worden toegelaten op de hotelkamers en ga geen drankje drinken in bars waar kinderen worden meegenomen door de gasten of waar kinderen naaktdansen.

Contact

Neem voor meer informatie over de Code of Conduct en de ondertekenaars daarvan contact op met ECPAT Nederland: www.ecpat.nl of info@ecpat.nl

BOMENPROJECT TURKIJE

De Corendon Foundation laat in samenwerking met de Turkse Milieustichting Tema twee bossen aanleggen bij Antalya en Pamukkale (Turkije), twee mooie bestemmingen van Corendon Vliegvakanties. Dit is een concrete en tastbare vorm van CO₂-compensatie, waarbij samen met reizigers een bewustwordingsproces wordt gestimuleerd. Bovendien wordt Turkije hiermee in haar strijd tegen bodemerosie geholpen.

De bomen worden geplant dankzij de passagiers van Corendon Vliegvakantie. Passagiers kunnen bij de aankoop van hun ticket een klein bedrag extra betalen waarmee zij een boom kopen.

Het bomenproject wordt elk jaar ter plaatse geïnspecteerd.

In de bossen worden de volgende boomsoorten geplant:

- Turkse pijnboom (Latijnse naam: Pinus brutia / Turkse naam: Kızılcām)
- Ceder (Latijnse naam: Cedrus libani / Turkse naam: Seditr)
- Lariks (Latijnse naam: Pinus nigra / Turkse naam: Karaçam)
- Johannesbroodboom (Latijnse naam: Ceratonia siliqua / Turkse naam: Harnup)
- Amandelboom (Latijnse naam: Prunus amygdalus / Turkse naam: Badem)
- Italiaanse cypres (Latijnse naam: Cupressus sempervirens / Turkse naam: Servi)

Corendon, we care, always and everywhere.
Voor meer info: www.corendonfoundation.nl

Voyagez avec respect... Protégez les enfants

La plupart des gens voyagent pour le climat, la nature, la culture ou les affaires. Mais certaines personnes vont, durant leur séjour, payer pour une aventure sexuelle avec des jeunes femmes ou des hommes de la région. Parfois consciemment, mais souvent par curiosité ou tentés par l'offre. Partout dans le monde, dans des bars, restaurants, hôtels, dans la rue ou sur la plage, des enfants et des jeunes sont victimes d'exploitation sexuelle.

Qui sont les victimes et quelles sont les conséquences?

Les victimes du tourisme sexuel sont souvent des groupes vulnérables tels que les enfants vivant dans la pauvreté, les enfants issus de minorités, les enfants des rues, les enfants qui travaillent (notamment ceux qui dépendent du travail saisonnier) et les enfants qui ont été

maltraités ou négligés. Dans la prostitution, beaucoup d'enfants doivent faire face à la violence physique et psychologique. Cela peut conduire à des blessures, de la douleur, de la peur et à long terme à la culpabilité, une faible estime de soi, la dépression et les traumatismes. Ces victimes courent un risque élevé d'attraper des maladies sexuellement transmissibles (MST) et le VIH / SIDA.

Signaler des soupçons d'abus sexuels

Vous pouvez signaler si vous voyez un touriste emmener un enfant dans une chambre, ou si vous entendez un touriste demander les services sexuels d'un enfant ou de jeunes ou si vous voyez quelqu'un proposer des enfants ou des jeunes pour le sexe. Vous ne devez pas enquêter. Vous communiquez les informations dont vous disposez comme l'heure, le lieu (bar,

hôtel...), les descriptions de l'agresseur et de la victime, le pays d'origine, le nom (si vous le connaissez). A l'étranger vous pouvez faire votre déclaration auprès de l'ECPAT (actif dans 75 pays) ou auprès de l'ambassade dont le touriste est originaire.

Évitez les endroits où les enfants sont exploités sexuellement.

Ne restez pas dans un hôtel où les enfants locaux sont autorisés dans les chambres d'hôtel et n'allez pas dans les bars où les enfants dansent nus ou dans lesquels des touristes emmènent des enfants locaux.

Contact:

Pour plus d'informations: www.ecpat.be ou info@ecpat.be

PROJET D'ARBRES EN TURQUIE

La Fondation Corendon, en coopération avec la fondation turque pour la nature TEMA, fait planter deux forêts à Antalya et Pamukkale (Turquie), deux belles destinations de Corendon. Il s'agit d'une forme concrète et tangible de compensation de CO₂, en collaboration avec les voyageurs qui prennent conscience de l'impact des voyages en avion. En outre, cela aide la Turquie dans sa lutte contre l'érosion des sols.

Les arbres sont plantés grâce aux vacanciers de Corendon. Lors de la réservation de leur voyage, les voyageurs peuvent payer un petit supplément pour acheter un arbre.

Le projet d'arbre est inspecté chaque année.

Les espèces d'arbres suivantes sont plantées:

- Pin turc (nom latin: *Pinus brutia* / nom turc: Kızılcım)
- Cèdre du Liban (nom latin: *Cedrus libani* / nom turc: Sedir)
- Pin noir (nom latin: *Pinus nigra* / nom turc: Karaçam)
- Caroubier (nom latin: *Ceratonia siliqua* / nom turc: Harnup)
- Amandier (nom latin: *Prunus amygdalus* / nom turc: Badem)
- Cyprès (nom latin: *Cupressus sempervirens* / nom turc: Servi)

Corendon, we care, always and everywhere.

Pour plus d'informations: www.corendonfoundation.nl